

LLUCMAJOR

de pinte en ample

Febrer 1993 - n. 131 - 150 PTA

TOPONÍMIA
RURAL
LLUCMAJORERA

100 cl.

45% vol.

XAROP
d'en
GORI
F. Vidal

Elaborado por Destilerías F. Vidal Catany, S.L. - C. San Francisco, s.n.

LLUCMAJOR (MALLORCA)

Emb. 1696 - PM Reg. Ind. 7.5497 Elaborado en España

N.R.S.I. 30.3182 / PM

Revista mensual
Dep. Leg. PM-350-1.981
Any XII

EDITA:
Obra Cultural Balear de
Lluçmajor

INFORMACIÓ I
PUBLICITAT:
C/ Bisbe Taixaquet, 105
(Lluçmajor)

DIRIGEIX:
Catalina Font

COL·LABOREN:
Sobastià Alzamora
Ignasi Barceló
Miquel Barceló
Miquel Bezares
Lluçia Caldes
Celsa Calviño
Francina Capellà
Miquel Cardell
Sobastià Cardell
Joan Clar
Joan Contestí
Bartomeu Font
Joana Font
Antoni Garau
Catalina Garau
Joan B. Garau
Matiés Garcías
Miquel Janer
Franc Jaume
Coloma Julià
Antoni Llompart
Benet Llompart
Llorenç Mascaro
Margarida Mut
Matiés Mut
Miquel Mut
Guillem Oliver
Jaume Oliver
Margarida Palou
Andreu Puig
Nanda Ramon
Sobastià Rubi
Jaume Salvà
Josep Sacarès
Miquel Sbart
Tomàs Sbart
Catalina Serra
Jerònia Socías
Joan Socías
Gabriel Thomàs
Arnau Tomás
Jeroni Tomás
Pere F. Torrens
Antoni Vadell
Bàrbara Verdura
Francesc Verdura

SECCIÓ ESPORTIVA:
Coordenador:
Joan Quintana
Col·laboren:
Joan Jaume
Jaume Manresa

FOTOGRAFIES:
M. Clar
Fotos Fermín
C. Julià
Antoni Monserrat
Antoni Oliver

PORTADA:
Sementers de Païssa

IMPRIMEIX:
Tirrena S.A. Tel. 55 52 12

El pensament de la
Revista s'expressa només
a través de l'Editorial.

I, de sobte, la nit

Josep Ma. Llompart, La terra d'Argensa

El dia 28 de gener el cor fatigat d'un poeta, en la plenitud de la seva lucidesa creativa, però malmès per la fragilitat d'una salut en crisi, deixà de bategar.

Josep Maria Llompart de la Peña, l'home que estimà la seva terra, la nostra *petita pàtria*, per damunt totes les coses, moria a Son Dureta. Rere seu romanien molts anys de penes i treballs, moltes hores d'esforços per la llengua d'un poble, pels signes d'identitat d'un poble, per la dignitat d'un poble, d'un poble malmenat, despersonalitzat, menystingut...

Obres i afany d'un escriptor, d'una intel·ligència lúcida, d'un ciutadà conscient i solidari, d'un animador cultural, d'un impulsor i protector dels joves escriptors, de la literatura catalana, de la pàtria catalana esdevenien ja un record. Obres i afany d'un home que volgué i sabé posar les seves grans qualitats humanes -saviesa, civisme, cultura, creativitat, solidaritat, humanitat, bonhomia- al servei dels seus conciutadans, al servei del seu país, del seu paisatge.

Amb Llompart desapareix un dels nostres homenots, potser el més gran dels que ens restaven. S'ha fet fonedissa una figura cabdal de les nostres lletres, ha desaparegut també un aglutinador d'idees, un esperó de les consciències, un dels símbols més nobles i engrescadors de la nostra societat. D'una societat que ell somniava diferent: més noble, més autèntica, més fidel, més coherent i oberta. Ha desaparegut amb l'autor de *Jerusalem* un d'aquells rars personatges que, a desgrat de l'adversitat, de tantes adversitats, ha sabut i volgut *fer país*. La seva figura, com a divulgador del nostre fet literari i nacional, com a investigador de la literatura catalana i de la cultura, com a conferenciant, com a dinamitzador d'iniciatives cívi-ques i culturals (la seva tasca com a President de l'OCB marca una fita remarcable en la història de l'entitat), com a defensor a ultrança de les nostres terres i les nostres gents front a les agressions de l'especulació i el colonialisme, com a lluitador per la llibertat... constitueix un exemple vivíssim de conducta modèlica.

Per damunt de tot però, Josep Ma. Llompart ha estat un poeta, un gran poeta. Autor d'una obra que ja començava a ser extensa, amarat d'una sinceritat acalparadora, ha escrit, amb una llengua acurada i plena d'evocacions, pàgines, com ha dit algú, que són les «*més intel·ligents i amargues de la nostra contemporaneïtat*». La seva obra poètica, partint del realisme crític d'aquella anomenada generació dels cinquanta fins a la reflexió sobre l'amor i la mort dels seus últims textos, és, sens dubte, un dels grans valors de la literatura catalana de tot temps.

La seva pàtria, aquests darrers temps havia volgut agrair al poeta, a l'home, la seva obra, el seu compromís cívic. L'OCB i trenta-dues entitats cívi-ques i culturals de les Illes havien volgut homenatjar Llompart al llarg del 92, sota un lema prou explícit: GRÀCIES LLOMPART! Poc sovint solem ser generosos amb els homes i les dones que ho són amb nosaltres. Aquesta ha estat una ocasió especial. L'escriptor i home bo ha mort mentre eren reconeguts públicament els seus mèrits. Amb tot i amb això la seva deixa és molt superior en intensitat i penetració, que qualsevol homenatge, per sincer que sigui.

Llompart ens ha deixat. Cada cop són més pocs els grans símbols aglutinadors de la nostra identitat que resten. És el nostre deure, el nostre compromís que la labor d'aquests homes i dones (Llompart, Vidal Alcover, Moll, entre els illencs darrerament desapareguts) no sigui estèril. Joan Triadú en cloure el seu comentari sobre el decés de Llompart valorava molt positivament la contribució llompartiana a la cultura catalana i al seu país i escrivia: *Què més es pot demanar? Potser només això: que encara hagués continuat entre nosaltres. Però de la fi, ni ell ni nosaltres en podem disposar. Només fem, almenys, que el record esdevingui presència.*

Fogueró de Sant Antoni a Son Bieló

El passat dissabte, dia 16 de gener, es va celebrar per primera vegada un monumental fogueró a la plaça de la urbanització de Son Bieló, a s'Estanyol, organitzat per l'associació de propietaris i veïns.

Aquest fogueró va comptar amb una gran participació de gent no només de Son Bieló, sinó també amb veïns vinguts de s'Estanyol i de sa Ràpita, els quals —amb un bon caliu— varen poder torrar sobrassada, botifarrons, pa, panxeta, costelles, i alguns qualque conill.

S'havia de dur pa taleca per torrar. El vi era gratuït, gentilesa de l'associació.

No hi faltaren els potents coets, ximbombades i pallasades, ja que la vetlada acabà a altes hores de la nit.

Des d'aquestes línies volem donar l'enhorabona als organitzadors.

Llorenç Mascaró

Dia de la pau a l'I. Pere de Son Gall

El passat divendres 29 de gener els/les alumnes de l'Institut Pere de Son Gall dedicaren una hora de la jornada escolar a la celebració del dia de la Pau. Cada un dels cursos va llegir el seu propi manifest en pro de la Pau, elaborat a les classes de llengües i també es varen exposar les pancartes confeccionades per cada curs en contra de la guerra i a favor de la pau. En el transcurs de l'acte es va fer un minut de silenci per a les tres al·lotes valencianes violades i mortes brutalment i també es va retre un darrer homenatge al poeta Josep Maria Llompart, amb motiu de la seva mort el 28 de gener.

PETITONS

ARTICLES
INFANTILS

De 0 a 10 anys

LLISTES
NAIXEMENT

Plaça d'Espanya, 46 - Tel. 66 18 59
LLUCMAJOR

ESPORTS LLOMPART

Espardenyeria

GRAN VARIETAT
D' ESPARDENYES,
PRENDES ESPORTIVES
I ARTICLES DE PESCA

C/. Estrella, 21
Tel. 66 05 78
LLUCMAJOR

RESTAURANT

GRAN VIA

NOCES - BANQUETS - COMUNIONS
I BATEIGS

Informació: Tel. 66 03 17 - LLUCMAJOR

Un Plenari rapidíssim

Unanimitat en tots els acords

Arnau Tomas

En menys de mitja hora varen ser aprovats els set punts de l'ordre del dia presentats en la sessió plenària de l'Ajuntament de Lluçmajor que es va celebrar el passat dilluns, en la qual l'oposició socialista, amb la manca de dos regidors, entre els quals es troba Tomàs Garcies, que continua sense donar senyals de vida al banc del PSOE, va estar en complet acord amb els temes que es varen exposar al plenari. Tampoc no hi hagué intervencions en el capítol de precs i qüestions. En una paraula, una bassa d'oli municipal.

Els temes aprovats varen ser el següents

Convalidació de deutes d'unes factures del diari «El Dia» dels anys 90 i 91.

Aprovació de la modificació del nivell de complement de destí per un funcionari administratiu per haver ocupat plaça de superior categoria.

En l'apartat d'urbanisme, l'aprovació inicial del pla parcial i d'estudi d'impacte ambiental del sector 4-D de la urbanització de Cala Pi, i de la recepció de la urbanització de la zona alta de s'Arenal.

Bóvedas:

«Action Poetry» a Lluçmajor

El passat dissabte dia 9, al Teatre Recreatiu de Lluçmajor, vam tenir ocasió d'assistir a la lectura-performance titulada «Bóvedas» (basada en el poemari inèdit del mateix títol—, que va anar a càrrec del Txxxus Troll —autor dels poemes— i Penélope —col·laboradora habitual de La Iguana Teatre—, i que va ésser organitzada pel Col·lectiu Cultural Aina Cohen, de Lluçmajor.

L'acte, que anava dedicat al jove lluçmajorer Sebastià Manresa, va començar puntualment, a les vuit del capvespre. Després d'unes breus paraules introductòries de Sebastià Alzamora en nom de l'esmentat Col·lectiu Cultural Aina Cohen, va comparèixer damunt l'escenari en Txxxus Troll, que, vestit amb una granota i un casc de miner, anava recitant els seus poemes. Mentrestant, na Penélope els il·lustrava amb les representacions mími-ques que havia preparat especialment per a aquest acte. La conjunció de poesia recitada i expressió corporal, juntament amb la música i els elements escenogràfics —il·luminació tènue i vermellosa, espelmes, elements d'atrezzo sorprenents i, sovint, tenebrosos— van dotar a l'espectacle d'una gran força i capacitat suggeridora, que va fer que el públic assistent resseguís l'acte amb atenció constant i dedicada.

Nota de la Confraria del Sant Crist de l'Esperança

L'any passat, a la processó de Setmana Santa, el «Pas del llet» del Sant Crist de l'Esperança es va esbucar.

En aquests moments, al taller d'en Pep Tomàs, un grup de brúscers en fan un de nou; ja duen molts doblers gastats i és el moment que els confreres o aquells que s'hi senten, pensin en la conveniència de contribuir amb un donatiu.

**Tallers
MARINA**

PEUGEOT - TALBOT

Agent Oficial

C/ Marina, 104 - Tel. 66 05 21
Exposició i venda: C/ Marina s/n
LLUÇMAJOR

Als TALLERS MARINA tots els clientes de les

assegurances

Ges

ZURICH
SEGUROS

podeu

**obtenir un 20 % de descompte quan pagueu al comptat la mà
d'obra a les reparacions dels vostres vehicles**

Fogueró de Ses Forques

Fogueró de Ca s'Hereu

Fogueró del Bar Can Toni

Fogueró de la placeta del Convent

Foguerons de

Guillem Oliver

Dèiem que no hi ha tradició al nostre poble en assumpte de foguerons, emperò el que sí hi ha aquests darrers anys és una continuïtat per l'habitual que ja resulta. Amb família, amb barriades, amb amics, com s'han de fer les festes, a Lluçmajor la gent s'ha enrevoltada a uns quants de foguerons a diferents indrets del poble i ha torrat, cantat, ballat el llis i d'aferrat a fi de passar un parell d'hores alegres.

Cada un dels patrocinadors dels diferents foguerons, més o menys amb estil comercial, s'anunciaren la seva torrada, alguns oferint les begudes de franc i tots, en general intentaren atreure l'atenció de la gent, amb música en viu, amb bauxa, ximbombada o el que sortís.

Fogueró de Sa Rectoria

Fogueró del Restaurant Molí d'en Gaspar

Sant Antoni

Amb una concurrència bastant moderada se cremaren algunes tones de llenya el divendres i del dissabte dies 19 i 20 a vuit indrets que hem pogut localitzar: El fogueró dels jubilats, el del Bar Can Nadal, Molí d'en Gaspar, a Ses Forques, organitzat p'en Joan Gelabert, davant la Rectoria, al Bar Ca s'Hereu, davant el Convent i al Bar Can Toni.

Sant Antoni de Viana
Preservau-mos de tots mals,
Guardau-mos els animals
Que tenguem menjar i gana

Beneiu es bestia,
ets animals de la casa
s'aviram, es bou, es ca,
sa dona, es mul i s'ase.

Fogueró Bar Can Nadal

Recicla la teva vida!

Un cop més ens tornam a dirigir a vosaltres els joves del tercer curs de catecumenat de confirmació de la parròquia de Lluvmajor.

Aquest pic ens dirigim a vosaltres per contar-vos els resultats obtinguts dissabte dia nou de gener amb la campanya que promoguerem «Recicla la teva Vida».

Tota l'aventura comença dissabte nou de gener, a les dues i mitja. A aquesta hora s'havien concentrat, a la parròquia, més de setanta persones disposades a col·laborar a la recollida.

La gent del poble va tenir una resposta massiva a la nostra crida.

L'estàtua del Rei en Jaume va esser la zona utilitzada per que les furgonetes anassin a descarregar tot el material que anaven recollint.

Vàrem dividir el poble en set districtes, cada un tenia sis o set persones que acompanyades d'una furgoneta anaven recollint les bosses o capsos que la gent ens hi havia deixat al portal.

De ben prest, per sorpresa nostre, els camions que hi havia al passeig eren ben plens, motiu que va fer que partíssim abans de que s'esperaven cap a la fundació Deixalles.

La feina no s'aturava, mentre els camions eren a Deixalles a buidar, el treball continuava i el gènere s'anava acumulant. Com que el material acumulat era molt, i el dia s'acursava, posàrem mà a les furgonetes per fer viatges a deixalles i els camions feien els viatges carregats de paper o de vidre per no tenir problemes a l'hora de descarregar.

Entre i entre no es perdia el temps, així com minvaven els caramulls acumulats anavem fent net el carrer.

La feina dels districtes s'acabava, i els nins, els joves, i els no tan joves acudien al lloc de concentració per ajudar a carregar.

A poc a poc el caramull anava minvant, els camions el darrer viatge, i el poc que quedava al final es transportà amb un parell de furgonetes, dues de les quals eren de la Fundació Deixalles, completant un total de vint-i-dos viatges que transportaren unes vint-i-cinc tones de material.

El darrer viatge partia de Lluvmajor passades les nou i mitja, quedant el lloc més net d'així de com l'havíem trobat.

Després d'haver compartit això amb vosaltres, el nostre desig seria que la campanya «Recicla la teva Vida» ens hagi sensibilitzat a tots sobre la necessitat que hi ha de reciclar les deixalles que produïm. Les conseqüències serien totalment positives, per una part la nostra foravila neta, i per l'altra ajudariem a una fundació que treballa per reinserir un col·lectiu de persones dins la societat.

Tot això és possible, però la solució no és una sola campanya com la que hem feta, sinó que cada un de nosaltres s'ha de concienciar que és una tasca contínua, no hem de tirar el paper ni el vidre ni el fens, és molt fàcil tenir un lloc destinat per a ells, i amb molt poc d'esforç qualsevol dia es pot dur a la rectoria, o en el cas del vidre als dos contenidors que hi ha al poble que en el cas de Lluvmajor són insuficients.

Volem agrair a tot el poble la seva col·laboració, així com a la revista «Lluvmajor de Pinte en Ample», a l'emissora municipal Ràdio Lluvmajor, a la «Televisió Lluvmajor», als comerços, a l'Ajuntament, a en Rubio, a en Manresa pels seus camions, i a totes aquelles persones que amb les seves furgonetes, la seva col·laboració i el seu esforç feren d'aquest projecte una realitat.

Grup 3r. de Confirmació

Commemoració del XXXV Aniversari del traspàs de Maria Antònia Salvà i Ripoll

Divendres, dia 29 de gener, a les 21'30 h., tingué lloc aquesta commemoració a la Sala d'Actes del nostre Ajuntament organitzada per la seva Comissió d'Educació i Cultura. Fou presidida pel Sr. Lluç Tomàs i Munar, primer Tinent Batle, el Sr. Jutge de Pau, Sr. Sebastià Gamundí i Garau, el Sr. Mateu Monserrat i Pastor i el Sr. Miquel Manresa i Puig. Feren ús de la paraula el Sr. Monserrat, regidor de l'esmentada Comissió, el Sr. Guillem Mateu i Mateu, Professor de la Universitat de les Illes Balears i el P. Bartomeu Matheu i Caimari, Missioner dels SS. CC. que era el conferenciant.

Després d'unes breus encertades intervencions dels dos primers, Srs. Monserrat i Mateu, al P. Bartomeu començà pausadament i amb veu de baix, però segura, la seva dissertació. Ens digué que, acceptat l'encàrrec de l'Ajuntament per mitjà de persona molt dilecta, hagué de resoldre, no sense maldecaps, el títol que li donaria. Després de pensar-ho es decidí pel següent: «LLUC, LLUCMAJOR I MARIA ANTÒNIA SALVÀ». Ens demostrà que això li semblava escaient per moltes raons entre les quals podem esmentar: la devoció a la Mare de Déu de Lluc de la nostra poetessa, des de nina fins a la seva vellesa, com es pot comprovar amb la lectura de la seva producció literària en prosa i en vers; Lluc i Llucmajor, etimològicament, són dos germans bessons, puix que procedeixen del mateix mot llatí LUCUS, que vol dir «bosc sagrat»; la Verge de Lluc fou coronada pontificalment pel Bisbe Jaume, llucmajorer i també

perquè, amb motiu de la visita que féu a Llucmajor el 1948 -any marià-la Verge pelegrina de Lluc, la nostra ciutat li dedicà, poc temps després, un llibre que recollia les poesies que foren recitades davant la seva imatge en una funció religiosa celebrada a la Parròquia. Llucmajor mereix, doncs, per totes aquestes finestres envers de la Moreneta de Lluc, tenir sobre el seus cors o lluir sobre el seu cap una creu. A cada cap de creu, una estrella lluminosa: Lluc-Llucmajor, Bisbe Jaume, Maria Antònia i els poemes marians.

A continuació, na Magdalena Servera recità, amb el seu bon dir tan característic, «Les herbes de sant Joan», de la nostra poetessa.

El grup «Sonadors de Llucmajor» interpretà composicions musicals amb lletra de Maria Antònia i música dels mestres Joan Xamena, Toni Salvà i Miquel Janer. La lletra d'al-

gunes d'aquestes composicions foren recitades per una bona aprenent de rapsoda encara nina; i d'altres, cantades pels sonadors. Al final, el grup tocà un himne a Mallorca amb lletra de Mn. Baltasar Coll i música del P. Antoni Martorell, T.O.R.

Acabada la funció amb unes paraules d'agraïment per part del Tinent Batle, es distribuí, a la sortida, el llibre de la Conferència pronunciada per Mn. Baltasar Coll i Tomàs, el 31 de gener de 1992, titulada DICCIONARI D'ADJECTIUS. OBRA POÈTICA DE MARIA ANTÒNIA SALVÀ. És el número 5 de la col·lecció «Papers de l'Allapassa» que cada any edita el nostre Ajuntament. Ens permetem de recomenar-lo a tots els llucmajorers i als estudiosos de l'obra de la més gran poetessa de Mallorca.

Sebastià Cardell

La Palmera

es fasser

Historiador Terrasa, 37
Teléfono 66 04 69
LLUCMAJOR (Mallorca)

SA FILOA

C/ MELIÀ, 3
LLUCMAJOR

S'Arenal

Un projecte comunitari de prevenció de toxicomanies

Tomeu Sbert

Vàrem assistir a una roda de premsa informativa que va tenir lloc als salons del Club Nàutic de s'Arenal. Juntament amb la consellera delegada d'acció social del CIM, els regidors Lluç Tomàs i Jordi Mulet, i la presència del grup d'assistents socials. El tema era dur endavant un projecte comunitari de prevenció de toxicomanies a s'Arenal, ja que s'havia firmat un acord entre l'Ajuntament de Lluçmajor i el Consell Insular de Mallorca.

Se'ns va explicar que l'objectiu és disminuir el nombre de consumidors i les quantitats de consum retardar les edats d'inici del consum i disminuir l'ús problemàtic i/o minimitzar-ne les conseqüències. Des de Serveis socials s'ha prioritzat treballar bàsicament en tres àmbits, familiar, escolar, temps lliure i mitjans de comunicació.

També es va informar de les reunions mantingudes amb els respectius presidents de les APAS dels col·legis s'Algar, Sant Vicenç de Paül i Son Verí que han estat profitoses. També, en el proper mes de març està previst realitzar un curs per a pares on es vol treballar la importància del paper educatiu de la família sobre aquesta prevenció.

A les escoles es realitzarà el programa escolar «Tu decides» en els cursos de vuitè d'EGB, abans de dur-lo a terme els professors, durant aquest mes de març, assistiran a un curs informatiu per poder aplicar-lo dins les aules.

S'han de potenciar aixímateix les activitats que ja es fan en el municipi i no són suficientment conegudes i a més, impulsar tant com sigui possible noves activitats d'interès per als joves.

SES BENEÏDES

Novament la festa de «Ses beneï-

*Sant Antoni fou
passejat, en
solemne processó,
pels carrers de
S'Arenal*

des de Sant Antoni» varen constituir un èxit. Enguany es varen celebrar en dos diumenges, el dia 17 de gener, missa solemne i processó amb el Sant pels carrers de s'Arenal. Bendició a la Plaça Major i actuació dels grups «Castanyetes en festa» i «Col·legi Sant Vicenç de Paül». El diumenge dia 24 hi hagué concentració de cavallistes (quasi un centenar) amb recorregut pels carrers de Miramar, avinguda nacional i republicans. També hi va haver benedicció i exhibició equestre en les modalitats de salt, doma, carrussell... amb la presència del batle Gaspar Oliver i els regidors Ferré, Mulet i Barceló.

NOTÍCIES BREUS

-Alain Petit, conegut com «el pilot suïcida», va efectuar quatre exhibicions en cotxe, al camp municipal d'esports a s'Arenal, amb una espectacularitat i molt públic assistent.

-Una cadena humana per la pau i no-violència, sota l'organització de veïns son Sunyer, va tenir lloc el diumenge dia 31. Des de la parròquia de s'Arenal fins a la plaça dels Nins.

-Un bon nombre d'hotelers i professionals del turisme varen assistir a Madrid, a FITUR (fira turística), les perspectives són semblants a l'any 1992, de cara a aquesta temporada 93, segons paraules d'alguns d'ells.

-A la urbanització de «El Dorado» ja es compta amb un solar de 1.750 metres quadrats, per construir-hi un local per a l'Associació de Veïns, la donació és d'Eduard Bonet. Aixó és fer poble!

-Els foguerons varen estar a l'ordre del dia. A s'Arenal i a les urbanitzacions, ses Cadenes, es Pilarí, per tots els indrets es varen disfrutar unes bones torrades regades amb un bon vi.

-L'equip futbolista de l'UD Arenal (III Nacional) ha millorat molt el joc, la recuperació és un fet. Un triomf davant el Portmany (3-0) i pròxima visita al Ferrioler. La feina del mester Bauçà comença a donar bons fruits.

-A Son Verí Nou es celebraren les primeres «12 hores de Padel», la parella triomfadora va ser la de Jordi López-Gustavo Gatti (argentins). Sub-campions, la parella Salom-López, i pels premis de consolació les parelles Vicens-Quique i Llompart-Pala.

-El jugador Izquierdo (UD Arenal) encapçala la classificació de golejadors, al trofeu «Axa-Mare Nostrum» donat per l'Agència de s'Arenal.

-Les «48 hores de motociclisme Balear» varen tenir lloc a l'esplanada de l'Aquacity (velocitat, resistència, obstacles, exhibicions de motos antigues, trial...) amb molt de públic assistent i artístics trofeus.

-Què és el Xarop d'en Gori, aquesta nova beguda que elaborau des de fa uns mesos?

-És un mesclat de canya, palo i herbes que s'ha de beure ben fresc. És bastant fortet ja que té 30 graus alcohòlics. No hi ha dubte que és un bon xarop!

-Que va ser primer, la cançó d'Ossifar o la beguda?

-La cançó que duu per títol el nom del licor va sortir primer. Quan la vaig sentir, em pensava que era una beguda antiga, però en realitat els d'Ossifar s'ho havien inventat tot. Em vaig posar en contacte amb ells i no varen tenir cap inconvenient perquè agafàssim el nom per fer la beguda.

-Com es comercialitza el Xarop d'en Gori?

-Sobretot en ambients de gent jove que surt de marxa, tant en els pubs com en els concerts d'Ossifar mateix. També l'hem patrocinat a través d'actuacions com la recent del grup Barrikada en el Poble Espanyol de Palma i amb anuncis de ràdio.

-Com pot competir una destil·leria local amb les empreses que fabriquen les grans marques d'alcohols i licors?

-Sobretot a través de la nostra feina artesanal i de consum local. Ens defensam amb el palo i les herbes però no podem competir contra els brandis o les ginebres i vodkes de marca. Ara intentarem promocionar les herbes per Alemanya i Gran Bretanya ja que hi pot haver bon mercat.

M. Garcias

Francesc Vidal Tomas, gerent de les «destil·leries Vidal Catany»

expert

ELÉCTRICA

Calafat

CRISTOBAL CALAFAT JUAN

**INSTAL·LACIONS - SERVEI TÈCNIC - ELECTRODOMÈSTICS
OBJECTES DE REGAL - CLUB DE VIDEO**

C./ Sa Flra, 3 - Tel. 66 19 01

Particular: Ronda Migjorn, 90 - 2n - Tel. 66 06 08

Andreu Julià, un contrabaixista llucmajorer

Andreu Julià, músic llucmajorer, ha començat als 19 anys una nova etapa de la seva carrera musical.

-Andreu, el dia 19 de gener debutes com a contrabaixista de la Orquestra Simfònica, quin temps fa que estudies aquest instrument?

-Ara fa dos anys i tres mesos

-Qui és el teu professor?

-Desde fa cinc mesos es Martin Gregg, australià i abans era la professora búlgara Jana Alexieva, Martin estudià a Viena, i ara és el contrabaix solista de la Simfònica. L'estiu passat vaig anar al Curs Internacional de Direcció vocal i instrumental, a la Porciúncula, formant part de la orquestra del Curs. Allà Martin i jo ens coneguèrem, ja que érem els únics contrabaixistes que hi participaven. De totes maneres la professora Alexieva va ser la que m'introduí al món del contrabaix.

-Tu ets alumne de l'Escola de Música de Lluçmajor, quan començares a estudiar música?

-Més o menys quan tenia deu anys. Inicialment estudiava solfeig i piano, i després, una vegada oberta l'Escola de música, vaig començar a estudiar amb Margalida Monserrat (solfeig) i Xavier Prohens (piano). A l'Escola Margalida me donà (música) per a contrabaix, i m'agradà molt. Quan vaig decidir estudiar contrabaix, l'Escola me proporcionà l'instrument per a començar.

-Què estudies actualment a l'Es-

cola de Música?

-Segon d'harmonia amb Joan Ramírez i cinquè de piano amb Xavier Prohens.

-Ja no estudies solfeig?

-No, perquè ja he acabat tots els

cursos.

-Quin nivell de coneixements tens ara de contrabaix?

-Un cinquè aproximadament. Aquí a Mallorca no és possible examinar-se de contrabaix.

-Quines són les teves ambicions?

-Primer ser professor de solfeig, i després aconseguir entrar a una orquestra professional.

-Participes a molts de grups musicals?

-A l'Escola de Música particip al Conjunt Instrumental, l'Orquestra de Cambra i a la de Percussió. Després també toc amb la Banda de Capdepera, l'Orquestra de Cambra del Conservatori Professional de Ciutat, i naturalment amb la Simfònica. Estic convidat a col·laborar amb la Banda de Pollença.

-Què interpretàreu al concert de dimarts dia 19?

-Vàrem interpretar la Simfonia nº 4 de Mahler. És una obra de difícil interpretació, perquè hi ha molts de canvis dinàmics. A la primera part la partitura del contrabaix era compromesa, i a la segona, hi havia un «solo» per a tota la corda de contrabaix. El tercer i quart temps eren rítmics.

-Bé. Andreu, molta de sort a la teva carrera musical, perquè per allò que has dit, imagin que el teu objectiu és ser un contrabaixista professional.

-Sí, això espero

Bartomeu Prohens

CLINICA DENTAL

Dr. Ll. Galmés Ferrer

HORARI:

Dilluns, dimecres i divendres (9 a 14)
Dimarts (9 a 13 i 17 a 19). Dijous (9 a 13)
Divendres horabaixa (16,30 a 20 h)

Carrer Major, 77 - Tel. 66 20 17 - LLUCMAJOR

ANTÒNIA ISERN

major

net

Perruqueria unisex

C/ MAJOR, 7 . LLUCMAJOR . ☎ 661359

Creis que els accidents a la carretera de s'Arenal són provocats pel traçat o per la imprudència dels conductors?

ANTONI CARDELL MULET

Professor d'autoescola

Jo partesc del que diu el Codi de circulació, que els conductors han d'igualar la velocitat del vehicle a les circumstàncies de la carretera i de la circulació en aquells moments. Si tenim present que encara que la carretera tenguí revolts admet velocitat, podem pensar que els accidents són ocasionats per les imprudències dels conductors, per no assimilar la velocitat a la visibilitat. Hi ha moments en què les corbes redueixen la visibilitat i si el conductor augmenta la velocitat és quan es poden produir

aquests accidents, moltes vegades frontals, tenint en compte que la carretera convida a això, perquè és ampla.

Es tracta d'un nivell de risc acceptat pels conductors però que de vegades falla. Seria millor frenar i quedar darrera i no continuar donant més gas.

PERE MAIMÓ CRESPI
Policia Municipal

Primer vull fer l'observació que les carreteres no són competència de la Policia Local per tant el meu punt de vista és com a particular.

Els accidents que es produeixen a

la carretera de s'Arenal tenen moltes i variades causes i és impossible generalitzar.

El que sí puc dir que té molt poques zones on es pugui fer un avançament amb la visibilitat suficient per no arriscar-se a una col·lisió.

També són causa d'accidents la velocitat, la pressa, la imprudència, la son i la beguda que, combinades entre elles i el traçat de la carretera fan la combinació que tots coneixem.

Molt poques vegades es pot atribuir un accident a una sola causa.

JOAN OLIVER
Camioner

En part pot ser que el traçat de la carretera influeixi en qualche cosa

però principalment és la imprudència dels conductors, aquests tenen la major part de culpa, fan avançaments imprudents. Jo conduesc un camió llarg i moltes vegades em passen cotxes sense mirar i m'he de retirar, així com el que ve de davant, d'aquesta manera, el que avança passa pel mig, fins i tot la policia de tràfic ha comès en algunes ocasions aquesta imprudència.

CATALINA RODRIGUEZ GARCIA

Mestressa de casa

Jo crec que la majoria d'accidents són ocasionats perquè els conductors

van a tota pastilla, no miren prim, no miren si venen o deixen de venir cotxes. Creuen que com que la carretera és més ampla, poden fer avançaments perillosos i van massa confiats.

La carretera en sí és perillosa perquè té molts revolts.

FRANCESCA TAULER FONT
Auxi. Administra. de l'Ajuntament

El motiu principal dels accidents sol ser normalment la imprudència dels conductors, però també s'ha de dir que el traçat no és tan bo com es

pot esperar d'una carretera que té gran quantitat de tràfic, ja que els revolts són molt llargs i fan creure que hi ha visibilitat on no n'hi ha i a més, totes les línies són discontinües.

Aquest traçat indueix els conductors a cometre equivocacions i fa que es converteixi en una carretera molt perillosa.

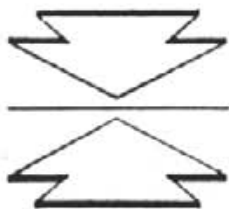
SEBASTIÀ TOMÀS MAS
Mecànic

Crec que són ocasionats per les dues coses, però sobretot pel traçat de la carretera.

**CENTRE RECONeixEMENT
MÈDIC - PSICOLÒGIC**
Antoni Isern Oliver

CERTIFICATS MÈDICS
PER AL PERMÍS DE
CONDUIR I D'ARMES

OBERT DILLUNS I DIJOURS
de 17 a 21 hs.
C/ Antoni Garcias 1-A
Tel. 66 22 82 (Llucmajor)

CENTRE OFTÀLMIC
Dra. Cristina Bofill

CITA PREVIA
Tel. 66 22 82
Dilluns i Dijous
de 17 a 20 hs.

LA
FINESTRA

Gràcies, Llompart

El passat 28 de gener moria, sobtadament, el poeta i assagista Josep Maria Llompart. La notícia va commoure als ambients culturals, socials i polítics de Mallorca i tots els Països Catalans. Josep Maria Llompart va morir quan no s'havien clos del tot els actes d'homenatge que li dedicaven les associacions culturals i cíviques sota el lema «Un home que ha fet país. Gràcies, Llompart».

A través de múltiples reconeixements, durant uns mesos, la societat mallorquina sensibilitzada i conscient (que ja no és sinònim de feble ni minoritària) ha fet palès el seu agraïment envers l'home que tant ha contribuït i treballat per la cultura del país i la sensibilitat de la seva gent. Era un deute pendent, sortosament pagat en vida de l'homenatge.

José Maria Llompart, home bo i col·laborador desinteressat amb qualsevol empresa cultural, ha excel·lit com autor d'una obra lírica amerada de perfecció. Els seus llibres de versos, des dels inicials *Poemes de Montdragó* fins als recents *Jerusalem* i *Spiritual*, captiven per l'exigència expressiva que destil·len. Quan, enmig de la vul-

garitat aclaparant, ens cal cultivar i assaborir els mots més bells i expressius dels poetes, hem de regraciar les estrofes amb què ens ha pagat aquell qui fou al·lot de casa bona capaç, un fill d'un temps i unes circumstàncies difícils que va ser capaç d'abraçar una llengua i una cultura que li eren negades.

No hem d'oblidar, tampoc, la seva prosa sempre precisa i suggerent, vessada sobretot en pàgines de crítica i història literàries que animaren autors novells, valoraren escriptors clàssics i divulgaren el tresor de les nostres lletres. Igualment ens cal no menystenir la traducció de poetes gallecs, portuguesos i brasilers, impecablement anostrats en edicions antològiques que ens agermanen amb la llengua galaico-portuguesa.

José Maria Llompart també ha estat el defensor irrenunciable de la plenitud nacional dels Països Catalans, una realitat cultural i col·lectiva que li ha esmerçat inoblidables pàgines d'assaig i inesborrables moments d'oratori pública. En temps de renúncies i confusions, inúltimament ha rebut per això les malvolences que provenen dels racons més foscos de la societat.

José Maria Llompart ha ofert el millor de sí mateix a tota la societat. Tots necessitàvem del seu mestratge. Ara que és mort, servarem en el record el seu exemple d'home compromès i mantindrem viu el llegat de la seva obra. Serà el nostre millor homenatge.

Macià Garcias

HAMBURGUESES

«PERROS»

«PINCHOS»

«PEPITOS»

Provin la nostra
CUINA RAPIDA, ÉS TROPI!...

Obert tots els dies

**Servei de begudes i menjars
de qualitat a preus raonables**

Avinguda Carles V - Tel. 66 11 17 - LLUCMAJOR

EL SALO DE PERRUQUERIA
I BELLESA DE LES

**GERMANES
PUIGSERVER**

ELS OFEREIX EL SEU HORARI:

De dimarts a divendres

de 9 a 12 i de 15 a 19

i els dissabtes de 9 a 19

C/ Orient, 8

Tels. 66 20 08 - 66 11 12 - 64 05 14

LLUCMAJOR

Quaderns del fum major

D'àngels i tèrmits

Qui, doncs si jo cridés, em sentiria d'entre els ordres/dels àngels? I, fins posat que un d'ells de sobte m'acollís/en el seu pit, m'esvaniria jo davant la seva/més potent existència. Perquè el bell no és res més/que el començ del terrible, que encara suportem tot just,/i ens meravella tant perquè amb indiferència/desdeny destrueix-nos. Tot àngels és terrible. Així comença la primera elegia de Duino, de Rilke, en la versió catalana de Joan Vinyoli, i aquests versos em vengueren a la memòria en veure, a les pàgines d'aquesta revista, les fotografies dels àngels barrocs del Convent menjats pels tèrmits. Imatges inquietants, vull dir provocadores d'una inquietud que va més enllà de la preocupació per la destrucció de parts importants del migrat patrimoni monumental de la vila. Les fessomies dels àngels menjades per uns tèrmits que es constitueixen en aquest drama en força cega de la naturalesa, que no distingeix entre un exquize de sapí, una calaixera de banús, una soca de figuera o un àngel daurat... Imatge humaníssima de la caducitat, de la indiferència de la naturalesa pels maldecaps d'uns homínids que són ells també tèrmit destructor dels equilibris que fonamenten la vida sobre el planeta.

Com una curiosa coincidència, aquests dies llegia un volum d'Ahmad alQalyoubi, escriptor egipci del segle XVIII entre els seus apòlegs de temàtica religiosa, alguns d'ells idèntics a les rondalles del Bonjesús i els sants, el titulat *La Trompeta del Judici* descriu l'apocalipsi, allà s'explica com l'Àngel de la mort, després de causar al món i els astres destruccions molts semblants a les que profetitza la Sibila, es presenta davant Déu, qui li demana «Àngel de la Mort, què queda encara d'entre les meves criatures?

Déu ordenarà:

-Fes morir Gabriel.

L'Àngel de la Mort obeitrà i Gabriel s'abatrà com s'abat una muntanya.

Després de repetir el procés amb els altres tres, Déu li manarà:

-Àngel de la Mort, ves-t'en i mor entre el Paradís i l'Infern. L'Àngel de la Mort se n'anirà i morirà...

És una de les nombroses referències als àngels als escrits d'alQalyoubi. abans d'arribar a aquesta, volia referir-m'hi per exemplificar sobre la varietat d'àngels, fins i tot més enllà de la coneguda classificació cristiana (àngels, arcàngels, serafins, querubins, potestats...) i tot l'ús que ha anat fent d'aquests éssers la cultura occidental.

Perquè, al manco en principi, les distàncies entre l'àngel ideal, metafísic, de Rilke i els àngels materialitzats, corporals, visibles, del retaule devorat semblen evidents: la corporalitat pot llevar ferro a les terribles entitats espirituals, a mig camí entre l'home i el diví, pot fer-les-nos pròximes, humanitzar-les.

Els angelots infantils i assexuats del retaule poden produir aquesta impressió, d'inofensiu motiu argumental, al manco fins que comencem a pensar-hi. Més inquietant ja de principi pot resultar la bellesa ambigua, adolescent dels àngels «adults» ...però ho deixarem aquí abans d'acostar-nos més a la qüestió bizantina per excel·lència.

És l'aflorent de la destrucció, ja definitiva, com una lepra, el que, recordant-nos la genealogia humana, d'artefacte, d'aquests angelots, renova amb tints de desastre la percepció que en tenim, esmola la seva bellesa destruïda, els fa terribles, tal vegada més angèlics que mai: els converteix en imatges de nosaltres mateixos en allò que més ens humanitza, la consciència de caducitat.

En aquestes reflexions em sorpren la notícia de la mort de Josep Maria

Llompart de la Penya. La mort que havia esdevingut un dels motius centrals dels seus dos últims -terribles per això- llibres. «La mort a nivell de bes/en la seva mà dreta»: són els dos darrers versos del seu darrer llibre, *Spiritual*, que es clou amb una cita de Milan Rufus: «Només de front la mort fa por./Per la banda de darrere/de cop tot és bell i innocent».

Record com una de les primeres converses que vaig mantenir amb ell va ésser al Cafè Colón. Havia tengut a Lluçmajor a pronunciar una conferència, em sembla recordar. No sé si era la que constituï el primer acte organitzat per la Delegació de l'OCB local. En tot cas, el Llompart incansable treballador de la cultura i el país també està lligat per fetes concretes a un Lluçmajor que hauria de saber mostrar-se agraït. I ja he escrit que els homenatges han d'ésser per activa, en actituds i fets.

Festejador amorós dels mots, de la poesia; patriota de la llengua catalana; ciutadà de la república de la consciència, descansa en pau, amic Josep Maria. Una pau que, en vida, tan sovint et negà la teva terra.

I llavors, el mateix president provincial que havia qualificat d'ignorants els qui ens manifestàrem en defensa dels espais naturals... tu, malalt, hi anares, i t'acubares. I ara En Canyelles diu «el seu esperit PERMANEIXERA sempre entre nosaltres» quin fart de riure et faries, o quina ràbia, em quan et mantingueres digne: «Català, català, català!» enfront de la ignorància a la Plaça Major de la nostra petita història...

Comprndràs, amic lector, per quins motius no vaig assistir a l'acte municipal de commemoració de l'aniversari del traspàs -quina florada retòrica- de Maria Antònia Salvà, d'altra banda, tot i que sobre qualsevol banalitat es pot bastir un monument literari, el tema de la conferència «Lluç, Lluçmajor i MA

-Queden Gabriel, Miquel, Israfel i Azrael-respondrà.

Salvà» no m'interessa gaire, així a priori. Breu, em sembla una nova cursileria del culte localista i provincial a la sagrada vestal de les essències estantisses del passat amb bolles de gas, enterrat dins la caixa, just davall les perxes de les sobrassades, amb els rebosillos... Per quan deixarem la proposta d'una anàlisi seriosa de la poesia mariaantoniana, una lectura contemporània des del Lluçmajor balearitzat, el de les donzelles dels anys de la SIDA i la mort sobre l'asfalt?

També aquests dies llegesc les versions catalanes que Joan Ferrater ha fet del poeta xinès del segle VIII Du Fu. Em crida l'atenció la Balada del vell xiprer (... La capçada sembla de bronze;/de roca les arrels./... Creix el xiprer enroscant-se a terra/i sap aguantar ferm/quan, sol cel endins, l'envesteixen/uns vents arravatats./ I és que té el suport de la força/de l'esperit diví,...) L'aire de família sembla evident, travessant deu segles, mig món, la radical diferència de cultures (... i lluita amb les ventades que atupen la ribera,... rep vida i s'alimenta/de les amors del sol...). Hi ha però, entre tantes, una diferència significativa entre el pi de Costa, de fullam remogut per l'ala gegantina del voltor i el xiprer xinès a qui «el fènix li va a joc sempre/a la fronda amagat»: Du Fu considera la possibilitat que uns ulls destralers es mirin amb ull econòmic l'arbre, i ens fa notar que «El seu cor amarg no està lliure d'hostatjar un formiguer». No calen al poeta majors precisions entomològiques, podem, doncs, sense trair-lo en excés, suposar la coïssor de les formigues carnisseres, o la tasca destructora callada i persistents de la formiga blanca: els tèrmits que tornen així a aparèixer a aquestes notes que amb la seva presència de crostera i forat al rostres dels àngels barrocs començaven el seu passeig divagatori.

No sé si puc concloure que no hi ha àngels exempts de cores secrets, de tèrmits voraçs encarnats a la substància mateixa de que estan fets, humaníssim material de somni al capdavall.

Josep M. Llompart a l'Encontre de Delegacions de l'OCB a Alaró. Dia 7 de novembre de 1992 (Foto: Coloma Julià)

Sembla, però, evident que els polítics prefereixen pel seu esquelletar de compromís, orfe d'ànima, els poemes morts; tal vegada perquè, ja difunts, només els versos queden per defensar-los de la falsificació i la devaluació. I, això dels versos, ja és sabut, són paratges poc transitats pels voltants, cosa de pocs i de tronats... Així, el Canyelles del «sempre permanence» que ja esmentava presideix un govern provincial que, als seus papers burocràtics, tant als interiors com als publicats, ignora sovint el nom de Lluçmajor (Lluçmayor, he vist usar sovint), com ignora que més de dues terceres parts dels ciutadans de les illes són catalanoparlants (per no esmentar tot el cos legal que ells mateixos han fet sobre aquest tema) i convoca oposicions que no garanteixen que els futurs funcionaris ens puguin atendre en la nostra llengua, l'única pròpia d'aquesta terra, o garanteixen que durant els pròxims, llargs i definitius anys, no hi haurà manera de tirar endavant un projecte d'administració que no ens discrimini...

Altres notícies d'àngels desfigurats pels tèrmits: el forat al sostre d'ozó a l'Antàrtida ja és més gros que la superfície dels USA. Científics britànics preveuen que les sequeres d'enguany no són casuais, ans formen part de l'avanç cap al nord del procés de desertització que ja afecta a l'Àfrica afamegada: a Sevilla esquitxaven l'expo i ara els haurem de pagar trasvassaments; aquí seguim creant places hoteleres, regant els camps de golf amb aigua potable i veient com minven les reserves dels aqüífers...

Per acabar un aplaudiment d'urgència (al Cèsar...) a la majoria municipal, que, en haver-li plantejat la problemàtica de falta de lloc al menjador de l'escola pública, envià fa dos mesos una proposta de cessió de terrenys municipals per fer-hi un menjador nou al delegat del Ministeri d'Educació senyor Crespi (diuen si candidat del PSOE a l'Ajuntament de Palma «in pectore»). Sembla que a la delegació han perdut la proposta i els planells. En tot cas, ara volen esbucar una paret, llevar una aula per ampliar un poc el menjador: la típica «xapussa» de no voler encarar els problemes d'arrell. L'històric edifici dels centre s'esbuc del vell, no té lloc, ni calefacció central (ai, el butà dins les aules!) ni sala d'actes, ni aula de música, ni gimnàs, ni sala de professors, ni... I la mini ampliació no és suficient per a les necessitats socials de servei de menjador que té el nostre poble aquest final de segle amb pares i mares treballant. Caldrà treure els infants al carrer? N'haurem de parlar més i més detalladament. El fet, lamentable, és que fa tota la impressió que aquest ministeri ha oblidat el nostre poble i les seves necessitats (una escola a les Badies?), com el Ministeri de l'Interior, o qui sia, passa de tornar-nos el claustre i acceptar els terrenys de la caserna nova, etc., etc., etc...

Josep Maria Llompart a Lluçmajor

Conferència sobre «Prejudicis lingüístics dins el nostre idioma», pronunciada el 21 de desembre de 1978, en un acte d'homenatge al Sr. Damà Contestí i Amengual, fundador i president de l'entitat cultural «Saba Marinenca» (1916)

El poeta i assagista Josep Maria Llompart, recentment desaparegut, ha estat sempre un col·laborador entusiasta i desinteressat en tota quantitat iniciativa promovia algun interès per la llengua i la cultura. Bona prova d'això són els testimonis de la seva participació en actes organitzats a Lluçmajor per l'Obra Cultural Ba-

lear i «Lluçmajor de pinte en ample». En homenatge i recordança de l'escriptor i intel·lectual que recentment ha rebut ample homenatge per part de la societat mallorquina, oferim una mostra gràfica de les seves estades a Lluçmajor.

(Fotos: C. Julià)

Presentació del llibre «Maria Antònia Salvà, 25 anys després», editat per l'Obra Cultural el 23 de desembre de 1983

Taula rodona sobre «Maria Antònia Salvà i la seva poesia», conjuntament amb Miquel Gayà, Miquel Pons, Damià Huguet i Damià Pons, el 4 de febrer de 1983. Acte organitzat per l'Obra Cultural en commemoració del 25è aniversari de la mort de Maria A. Salvà

EURO - IDIOMAS
Llucmajor

*Apreneu idiomes amb grups molt
petits amb professors amb experiència
nadius i llicenciats*

Acadèmia d'Idiomes
Carrer Rei Jaume II, 48 Llucmajor Tel 66 1133

La pell nua

Fa fred.
 El vent passa per la finestra, quedant el silenci romput.
 Ple d'aigua i escuma, espuma blanca, està el *Roca*.
 (He d'estar presentable).
After Shave al costat.
 Ho he de deixar tot com estaria.
 La *Gilette* és fina, tallant, assassina.
 Així és com m'agrada a mi.
 Així m'agradarà sempre.
 Em miro la mà dreta.
 Em miro l'altra.
 Són totes netes.
 Perfecte!
 (No voldria quedar com un groller davant Ell).
 No puc esperar més.
 Ja no vull pensar.
 La llum del bany m'enlluerna els ulls.
 Un moment!
 L'estufeta està endollada.
 Millor seria que l'apagàs.
 Si passa molt de temps, la factura augmentarà amb uns
 quants zeros.
 Uns zeros a la dreta.
 Uns zeros a l'esquerra seria com paper mullat.
 Serien com jo, després d'un instant.
 Apago la calefacció.
 No sento el canvi de clima dintre l'habitacle.
 Deu ésser una cosa normal.
 En aquestes circumstàncies, he arribat a tal punt que ja
 no m'estranya res.
 A la fi ha arribat el moment.
 Ja no puc esperar més i el meu pensar ja resta dins el
 nínxol.
 Ara!
 La sang comença a sortir, a brollar com d'una font.
 El petit mar es tenyeix de vermell.
 Com diuen els anglesos: *The white is red*.
 (I també els americans... que se m'oblidaven i...
 Segur que n'hi ha més, però ara no me'n recordo)
 Fa fred.
 No em queixo, mes fa fred, molt de fred, fa molt de fred.
 Absent de vida només en queda un àtom.
 Un únic.
 Un àtom.
 Un gel.
 Un...

Jaume

CAMISETES
XANDALLS

PLAÇA 18
serigrafia

PLAÇA ESPANYA, 18
07620 LLUCMAJOR (MALLORCA)
TELÈFON 66 04 22

Viajes
Xaloki, s.a.
G.A.T. 687

CANÀRIES

Una setmana. Hotel***. Pensió completa: 38.500.-

EGIPTE

Creuer, 3 vespres, pensió completa: 84.900.-

CUBA: 87.900.-

SANTO DOMINGO: 79.900.-

I ara també al **SUPERMERCAT**
PROHENS de dilluns a divendres
 de les 19 a les 21 hores
Tel. 12 01 64. LLUCMAJOR

C/ Maria Antònia Salvà, 38
Tels. 26 74 50 - 26 54 58
S'ARENAL

XERRADES DE CAFÈ

Fa falta una farmàcia a s'Estanyol

Aquests apotecaris són el dimoni:
 -Què passa amb els apotecaris?
 -Que no volen que posin una farmàcia a s'Estanyol

-I això per què?
 -Perquè diuen que no hi ha suficients habitants.
 -De manera que entre s'Estanyol, son Reinès i Cala Pi no basten el nombre de residents i estiuejants per mantenir una farmàcia?

-Pel que diuen, no basten...
 -I qui són els que comanden aquest gremi?
 -Pareix que és el col·legi farmacèutic
 -Hi ha coses que no entenc ni les he enteses mai. Per què hi ha llibertat per posar tots el negocis de menjar i de beure, i aquest, important, de salut es tran restringit?

-Perquè aquest és un monopoli com d'altres, i mentre no els llevin amb una nova llei, el col·legi de farmacèutics tendrà la paella pel mànec.

-Idò ja és hora que els llevin, com llevaren la «CAMPESA»

-I mentrestant, per poder comprar una capsula d'aspirines, els estanyols i altres habitants d'aquell sector, hau-

ran d'anar a Lluçmajor o a Campos.

-Home...! d'aspirines en venen per tot

-Qui diu aspirines, diu condoms...

-També en venen per altres bandes.

-Vaja unes comparacions que posau! el que és cert és que en aquestes saons del mercat lliure, aquest monopoli no hauria d'existir.

-També la seguretat social ens pega per altra banda, suprimint molts medicaments a les receptes.

-Això no està tan malament, perquè s'ha de reconèixer un abús a l'hora de receptar per part dels metges.

-Hi ha cases que tenen els calaixos plens de pastilles...

-Com que no paguen dels seus...

-No crec que sigui per això, perquè pens que el metge tria el medicament que li agrada més, i ara haurà de triar amb una llista més restringida.

-O si no, a pagar toquen...

-Te dic que aquest govern nostre tot ho resolt fent pagar més al contribuent.

-Com que tiraren als duros amb l'«Expo» i l'«Ave», ara els fan falta...

-Angela Maria...

-Però no passeu pena, que ara vénen les eleccions i els polítics ho arreglant tot amb els programes nous.

-Posant una farmàcia a s'Estanyol.

-I moltes coses més, no en mancarien d'altres: per promeses no quedarà...!

Un que escoltava

Sabates Can Gramet

**VENDA DE MOSTRES
PARELLS SOLTS**

C/. Bisbe Talxaquet, 6 - Tel. 66 03 74
LLUCMAJOR

FUNERÀRIA
Nostra Senyora de Lluc
A. SASTRE

C/ Revetla 9 i 11.

Tel. 62 01 46 (Santa Maria)

A partir del 12 de maig el Sr. Sastre de Santa Maria, gerent de la Funerària Ntra. Sra. de Lluc, ha nomenat un representant per atendre qualsevol servei funerari, per informar sobre els preus, per poder concertar el servei que es desitgi amb antelació i per poder evitar qualsevol sorpresa.

El nostre representant atindrà serveis particulars i de la nostra Compania d'assegurances les 24 hores.

C/ Ciutat, 127-1r. Tel. 66 18 62
 (Lluçmajor)

FOTO CLAR

Perfumeria

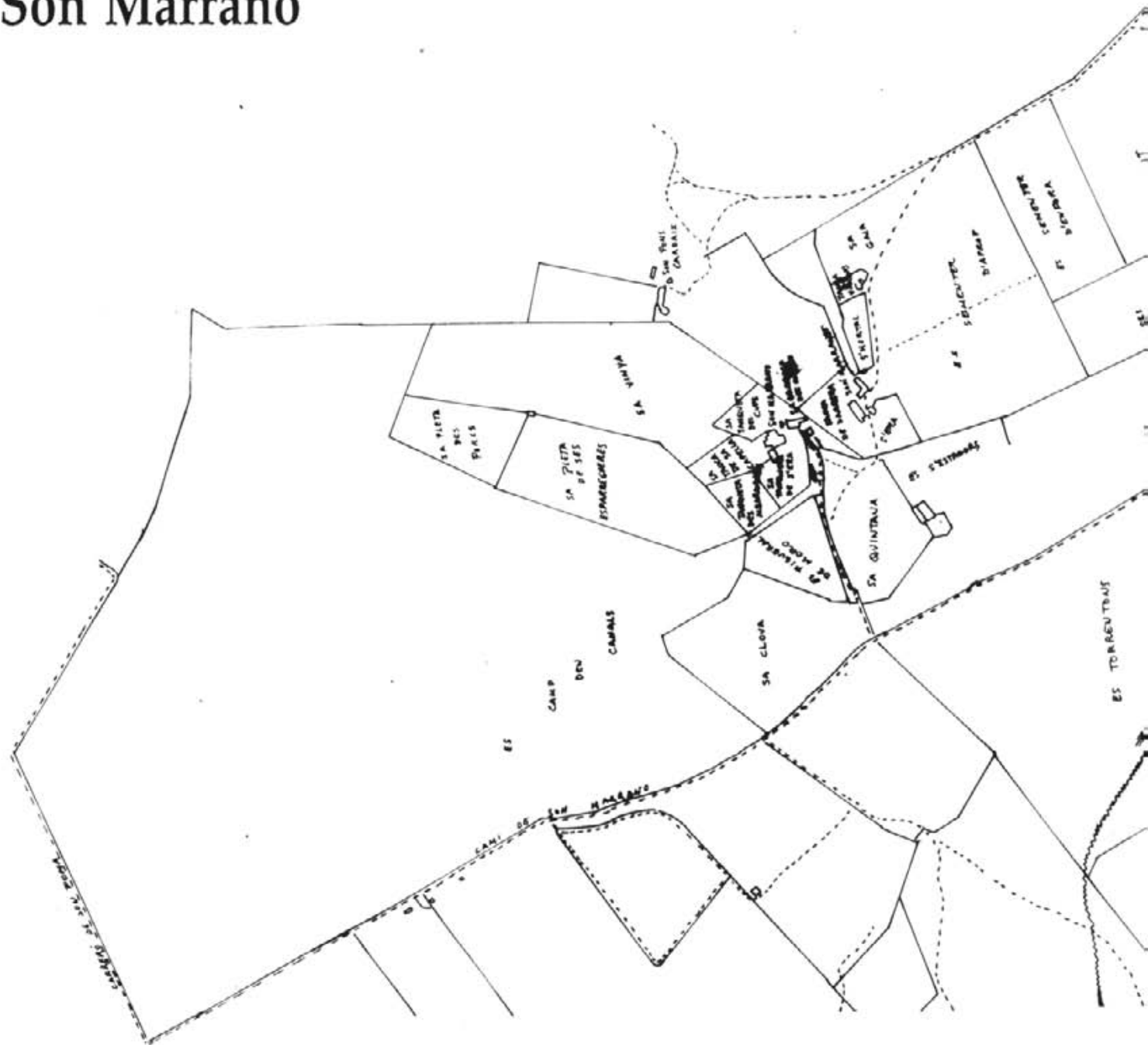
*Reportatges, Fotos d'Estudi,
Carnet... i una extensa gamma
de productes de perfumeria*

**OFERTES EN CAMERES FOTOGRÀFIQUES
VENDA DE CARRETS**

Carrer Nou, 8 - Tel. 66 06 32 - LLUCMAJOR

De noms i de llocs (I)

Son Marrano

«ES PASTOR DE CA S'HEREU»

Aquest mes hem anat a parlar amb el Pastor de ca s'Hereu, Guillem Garcies Bibiloni, va néixer a Algaida l'any 1906 i va venir a llucmajor per anar a estar a son Marrano, ara ja fa 57 anys.

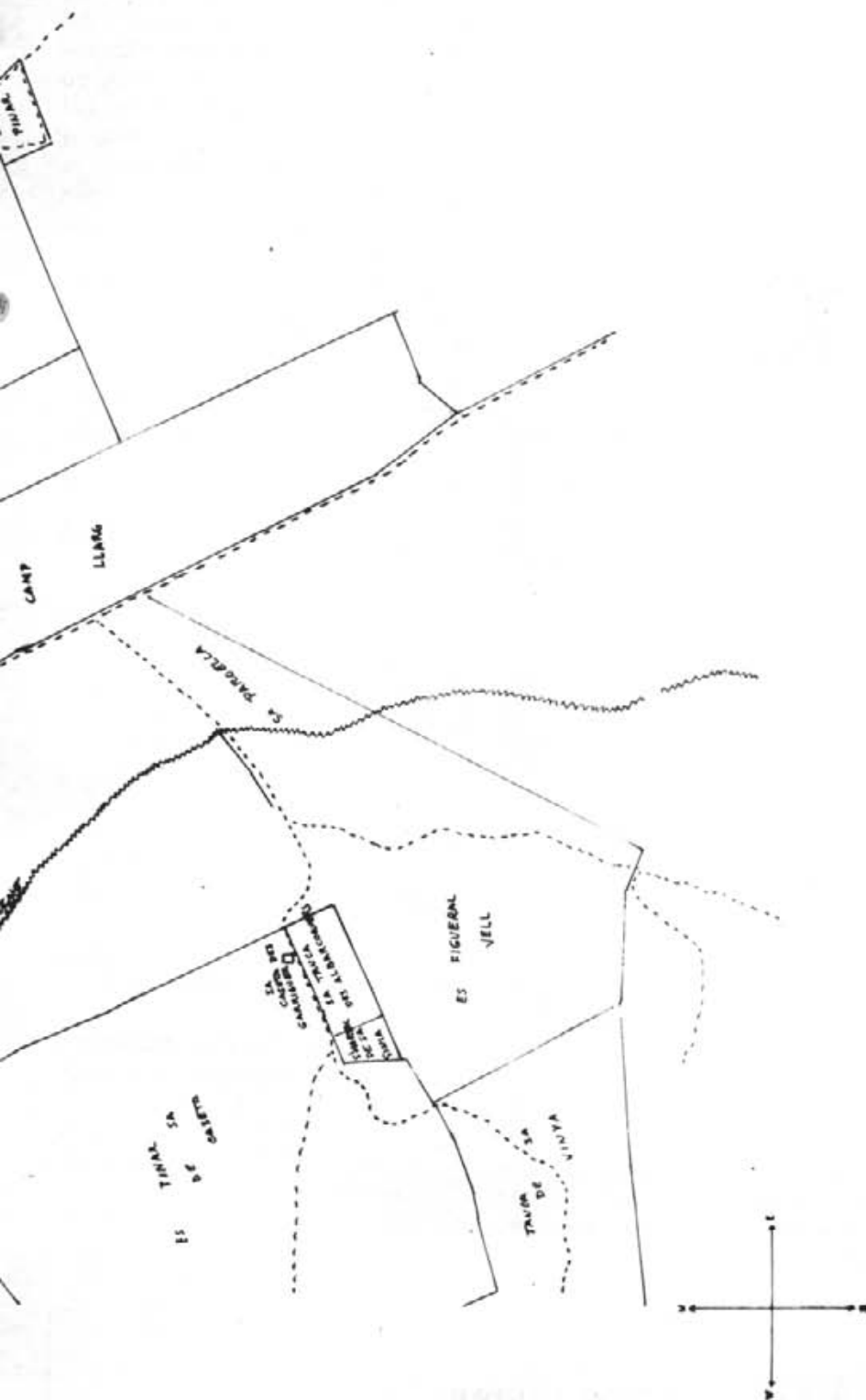
-Per què vos diuen «es pastor de

ca s'Hereu?

-Perquè vaig estar molts d'anys a la posada que duia aquest nom, en el carrer de sa Fira, i els qui la duïen havien estat de majors a ca s'Hereu.

-Estàreu molt de temps a son Marrano?

-No, hi vaig estar només devers sis mesos i me'n vaig tornar a Algaida a fer feina a la farinera de can Mulet, on vaig estar uns dos anys, però ho vaig haver de deixar per culpa de la pols i vaig passar a fer de pastor a son Pistola, on ja havia estat abans.

-I quan tornàreu a Lluçmajor?

-Una vegada casat i amb les dues filles petites, vaig venir a estar de majoral a can Ferrí. Ben aviat em vaig haver d'entregar, però poc després acabà la guerra i vaig passar a dur la guarda de les ovelles de la vila, perquè volia que les nines anas-

sin a escola i no estassin a fora vila, perquè allà poca cosa haguessin après: «a cercar un caragol, un espàrec; en aquell temps tothom hi vivia i avui ningú no hi vol estar».

-Què és això de dur la guarda de la vila?

-Abans totes les possessions grans

tenien una part de les ovelles a les finques i una altra a la vila i les havíem de dur a pasturar. Hi vaig estar devers 36 anys, fins que llevaren les síquies de l'aigua i es varen haver de retirar les ovelles del poble. Llavors vaig tornar passar a can Ferrí, a Gomerà, Gomereta i a son Mutiliardo, fins que em vaig retirar.

-Quina relació tenen totes aquestes finques on deis que estàreu?

-Resulta que el senyor Francesc Aulet era l'amo de Gomera i Gomereta i el senyor Jaume Ferrí era l'amo de can Ferrí i de son Marrano; aquests es varen casar amb dues filles de ca s'Hereu, i, una vegada cunyats compraren a mitges son Mutiliardo, o son Mut, com deien ells. Jo tant duia les ovelles a una possessió com a una altra.

-Bé, avui ens interessa especialment la informació que ens pogueu donar de son Marrano, quan hi estàreu quines eren les vostres tasques?

-Ja vos he dit que de seguit hi vaig estar pov temps, encara que hi vaig tornar moltes de vegades. Allà feia un poc de tot, vaig llaurar el sementer que li diuen es Camp llarg i el vaig segar, però no el vaig acabar de llaurar perquè ens posàrem a segar faves i a fer les garbes. Record que un diumenge dematí va ploure molt i passava un metro d'aigua: l'aigua venia de per dins Païssa, per Cortada i Cortadeta i anava cap a ses Sitjoles. El camí de son Marrano n'anava ple. Del sementer que li diuen es Camp d'en Canals passava a la Clova que és una tanca on hi havia clavegueres i l'aigua tornava al camí. Les garbes de les faves ja estaven fetes i hi va haver faves per damunt les parets i tot! Hi havia una lloca amb pollets i tots es varen morir.

-A Son Marrano hi ha un molí,
l'heu vist funcionar?

-Sí que n'hi ha un però jo ja no l'he vist funcionar mai, perquè llavors ja hi havia farineres.

-I forn de calç n'hi ha cap?

-Només n'hi ha un, en es Torrentons. De Sitges, en canvi, n'hi havia moltes: una darrera les cases, dins el camp d'en Canals, una altra devers cas Garriguer... Barraques de roter, no n'hi he vista cap mai, només hi havia una barraca de porcs.

-Molts de noms de sementers, o de tanques, tenen relació amb el que s'hi feia o s'hi sembrava, no és cert?

-Sí, en molts de casos és així, però no sempre, es Camp llarg es deia així, supòs, per la forma, s'hi sembraven faves, llentilles, cigrons i veges; les llentilles i els cigrons eren per a menjar la gent de la possessió, i

les veges per assecar. A la Clova hi fèiem blat i es diu així perquè estava tancada tota la de paret. El sementer dels Torrentons, perquè si plovia molt s'hi feia un torrent; la tanca de Safareig perquè n'hi havia un on s'hi banyaven les ametlles quan les pelàvem... D'altres duen el nom del que s'hi sembrava: el Figuerat de moro, la tanca de sa Vinya, jo ja no n'hi he

vista mai de vinya, la llevaren l'any abans d'arribar-hi nosaltres i la feren de figueres; la tanca dels Albercoquers... Però, com he dit abans, no sempre és així. És curiós el cas del sementer de sa Poroella, perquè la poroella és una herba prima que es fa quan una finca és magre i, li diuen sa poroella, però aquest sementer és de terra bona.

-Quan venim de son Marrano cap aquí hi ha un aljub, què sabeu de qui és?

-És l'aljub de Son Mesquida, on s'hi pot aturar tothom perquè és públic. Diuen que era de l'amo de Sa Torre qui tenia possessions per tot Mallorca i quan canviava les ovelles d'un lloc a l'altre s'hi aturaven a beure. Passat son Muletó també hi tenia un corral per aturar-hi quan se'n dui a el bestiar devers Santanyí. Conten que per dur el ramat a la muntanya tenia un camí per dins Sant Jordi, per dins el pla de Sant Jordi, i que una vegada quan hi arribaren ho trobaren tot sembrat, no hi havia gens de camí. Tornaren cap a la vila i ho contaren al senyor, després tornaren partir amb les mules i ell duia un mapa; quan arribaren varen anar tapant les síquies i marcant el camí amb pedres, darrera ells, passaven les ovelles, i, diuen que ningú no va gosar dir res.

Moltes de gràcies mestre Guillem i quedau convidat per una altra vegada.

C. Cabiño
F. Capellà
A. Ginard
F. Jaume
F. Mut

CENTRE ÒPTIC EXPOLENT

LENTS DE CONTACTE
CONTROL VISIÓ

M. Paloma Garí
Optica Optometrista
Contactòloga

C/. Berga, 26 - Tel. 26 33 74

S'ARENAL

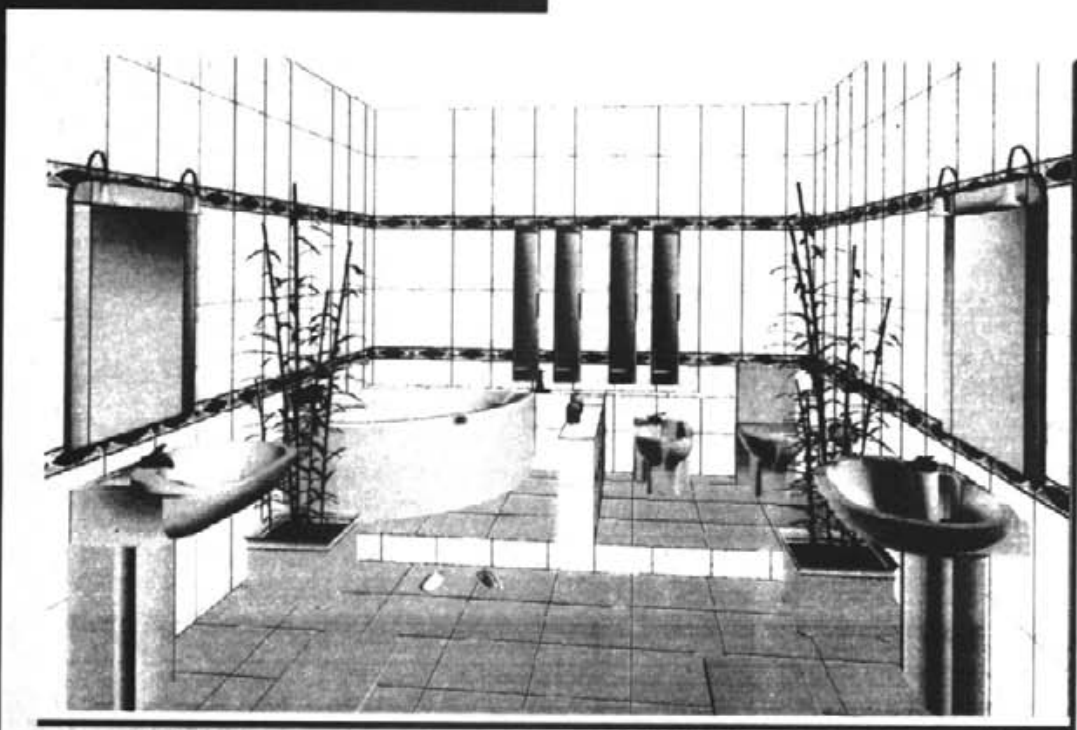
SANEAMIENTO
CALEFACCION

GABRIEL OLIVER

INSTAL·LACIONS SANITÀRIES
CALEFACCIÓ
ENERGIA SOLAR

Exposició i Vendes: C/. Born, 2 - Tel. 66 06 52
Taller: Mollà, 26 - Tel. 66 16 37 - LLUCMAJOR

Com és la cambra de
bany dels seus somnis?

**Vegeu-la ara
a tot color.**

Roca

DIBA

DISSENY
INTTEGRAL DEL BANY

Avui mateix, gràcies
al nostre ordinador
podreu veure a
MASSANELLA la

vostra nova cambra de bany ROCA.

A tot color i en tres dimensions sense que
no hi manqui cap detall: banyera,
sanitaris, revestiments ceràmics, aixetes,
complements... Tot tal com ho havíeu
somniat i sense començar les obres.
Veniu a MASSANELLA i deixau de
somniar.

MASSANELLA

Ctra. Valldemosa, 44 - Tel. 75 03 45

Gent de la Vila

Els fideus artesans de Ca'n Barraca, més d'un segle de tradició

La fàbrica de fideus de Ca'n Barraca era un negoci de la família de Catalina Garau Monserrat, la qual va contribuir des dels primers anys de la seva vida a l'elaboració de fideus i burballes amb el seu pare Miquel Garau Contestí a la petita fàbrica que havia fundat antigament el seu padrí Miquel Garau.

Quan na Catalina es va casar el 1946 amb en Llorenç

Socias Vidal, ell també es va dedicar a aquest negoci fins l'any 1965, quan trobaren que era el moment oportú per tancar la fàbrica.

Hem cregut oportú d'entrevistar-los com a aportadors de la seva història i al mateix temps de la identitat del nostre poble (però ella no ha volgut ser fotografiada de cap de les maneres).

-Què recordeu de la primitiva fàbrica?

-Va ser el padrí el que va començar el negoci i quan mon pare es va casar se'n va fer càrrec, la meua germana Maria i jo sempre col·locàrem amb aquesta feina de fer fideus i burballes tota la setmana. Teníem un jornalier, mestre Antoni, era el qui feia els pastons, i quan es va retirar, en Llorenç ajudava mon pare, llavors només fèiem fideus dos o tres dies a la setmana, era el temps de la postguerra, els anys 1946-49, i sempre venien uns inspectors que ens donaven uns «cupos» de farina per repartir amb unes quantes targetes de racionament i uns «cupos» per als malalts. Ens controlaven les entrades de farina i les sortides de sopa.

-I què eren els pastons?

-El pastó era cada pasterada, la que cabia dins la màquina, uns 25 o 26 kgs. i es feia amb farina i aigua

Llorenç Socias, el gendre de Ca'n Barraca

que bullia. La farina era de mitja força, perquè sinó se desfeia la pasta.

-Com era el procés de fabricació?

-Hi havia tres màquines que funcionaven, a la vegada, un motor les feia funcionar.

La primera era una escladora (el meu sogre li deia una fresadora), era una màquina rodona on s'hi posava la farina i l'aigua necessària per a la quantitat de farina. Una vegada mesclat passava dins l'amassadora, era la segona màquina i tenia un cilindre que rodava per posar la farina en condicions per fer els fideus. Quan la pasta quedava a punt es feien un rotllo per posar dins la premsa, era la tercera màquina, alta i rodona amb uns motlles foradats i segons les mesures dels forats sortien els fideus, el burballó o les burballes. Hi havia quatre tipus de fideus: fideuís, fideus més primers i més gruixats, també hi

DISTRIBUCIONES

Avd. Carles V, s/n. Tel. 66 23 11 (Llucmajor)

EMBOTITS

CUIXOTS

FORMATGES

SEMAR

INDUSTRIES SEMAR, S.A.

C/. Tomàs Monserrat, 6 - 8

Tel. 66 01 57 - Fax: 66 29 01 (LLUCMAJOR)

havia burballó prim i gruixat, i burballes.

Després estiràvem la pasta, la tallàvem quan feia prop d'un metre de llargària i la posàvem dins uns estorins de llatra amb dues anses i ho pujàvem allà dalt a la cambra alta, allà ho posàvem dins uns canyissos de tela de sac i donàvem forma a la pasta, fèiem una rosca, i els canyissos quedaven damunt els estenedors, damunt uns llistons que feien de prestatges perquè la pasta s'eixugàs.

LA HUMITAT ERA EL PITJOR ENEMIC PER EIXUGAR LA PASTA

-I quin temps era necessari per eixugar-se?

-En condicions normals bastaven dos o tres dies però els dies d'humitat en pegàvem una panxada, debades obriem les finestres... Una vegada mon pare va posar un ventilador però no va anar bé, fins i tot una aspa es va rompre, va sortir per la finestra i va anar a caure al carrer, tanta sort que no hi passava ningú!

Si feia vuit dies de mal temps ens endúiem els canyissos un damunt l'altre a la boada del forn de Ca'n Coll de's Putxet, i d'altres vegades els pujàvem damunt el terrat perquè els donàs el sol un parell d'hores.

-I quina quantitat de pasta solfeu fer?

-Solíem fer vuit pastons cada dia, això eren uns dos-cents kgs., i de vegades més. A la pasta hi posàvem un colorant, però llavors va venir una prohibició i el llevàrem. Ara n'hi tornen posar.

-Distribuïeu els vostres productes?

-Mon pare repartia a Campos, a Porreres, a Montuïri i a les botigues de Llucmajor, darrerament només repartíem per les botigues de Llucmajor i evidentment nosaltres també veníem els nostres productes.

-Per què vàreu retirar la fàbrica?

-Era l'any 1965 i ja feia uns anys que ens exigien moltes condicions; tot enrajolat... i no ens compensava perquè tanmateix de cada dia les fàbriques grosses se menjaven les petites, per això decidírem no fabricar més i dur la sopa de Ca'n Piquero

Els canyissos encara són als estenedors, a la cambra alta de Ca'n Barraca

d'Inca per vendre a la nostra botiga, però llavors també tancaren i la duguerem de Ca'n Mestres de Cuitat. Per cert un dia hi anàrem per veure el procés de fabricació i les al·lotes que feien feina a Ca'n Mestres quedaren molt astorades quan veren que jo sabia fer també la rosca a les burballes.

I d'aquesta manera es varen deixar de fabricar els fideus i les burballes de Ca'n Barraca... però encara ara aquesta família menja un burballó artesà fet a Porreres, perquè, segons diuen, aquest no s'aferra tant com els empaquetats.

Joan Socias
Coloma Julià

JA ÉS NOSTRA ARA, SÍ

Rendibilitat Financera - Fiscal

24,31%

"SA NOSTRA"
CAIXA DE BALEARS

T'OFERIM
a partir de 100.000 Pts
L'OPORTUNITAT
d'adquirir o remodelar,
PER FI, LA TEVA CASA.

ELS TEUS ESTALVIS
mentrestant, rendiran
AL MÀXIM.

9,31% TAE

+

15% Desgravació Fiscal*

i quan et decideixis

"SA NOSTRA"

pot ajudar-te:

MULTIPLICAR
x5

ELS TEUS ESTALVIS

en un favorable Crèdit Habitatge

(VINE, INFORMA'TI
a qualsevol oficina)

Així de fàcil!

Mots de passió

Josep Lladó: «Fer una revista literària no surt a compte»

Josep Lladó (Palma, 1965) és, sens dubte, una persona coratjosa: no com a lletraferit —oficial o oficiós—, no com a reconegut expert en la matèria, sinó simplement com a amant de la literatura, ha tingut la valentia (junt amb d'altres companys igualment generosos) d'escome-

tre i tirar endavant un projecte gairebé insòlit a Mallorca: la confecció i edició d'una revista literària de qualitat, rigorosa, i amb una irrenunciable vocació de servei a les nostres lletres, que han anomenat Escalbruix.

-Estam de dol: ha mort en Llompart. A banda el sentiment de confusió i de pena, què més hi ha?

-Doncs, res de bo: és un fet totalment negatiu. Era un home que sempre l'encoratjava, sempre l'ajudava, i d'una modèstia i una humilitat increïbles, més tenint en compte la seva talla com a literat i com a ciutadà i persona. Encara sort que va poder rebre un reconeixement als seus mèrits, tot i que no se'n considerava mereixedor. Per part nostra, li havíem dedicat el n° 4 (el darrer aparegut) de la revista, i el nostre certament de poesia enguany passava a portar el seu nom, en honor seu. Ara, també passarà a portar-lo, però haurà de ser en memòria seva.

-Parlem, però, d'Escalbruix, la vostra revista: per què l'aturada d'un any després del n° 3 i ara el començament d'una nova etapa?

-En primer lloc, el de sempre: problemes econòmics. També hi va haver un moment d'incertesa, en què dues persones —en Jaume Rosselló i en Llorenç Vich— van abandonar la revista. Però després, n'entraren dues de noves, i ara la duim en Joan Lladó —germà meu—, en Lluís Alzamora, en Francisc Ivars i jo. Això de moment: tinc intenció que ni entrin dues persones més, com a coresponsables d'Escalbruix. quant als canvis de la nova etapa, en treure el n° 3 ja teníem clar el propòsit de redissenyar la revista en el proper número. I això ha estat possible ara, una vegada superats aquells problemes de què t'he parlat. Ara, el que tenim clar és la voluntat de continuïtat, i arriba al màxim nombre de gent i de llocs on puguem interessar.

-Això és el que t'anava a preguntar: materialment, ¿surt a compte, una revista d'aquestes característiques? ¿Teniu una distribució i una projecció sòlides?

-No, una revista literària no surt a compte: si amb les vendes pots pagar l'edició sense perdre-hi, ja va bé. Pel que fa a la distribució, a Palma ja la tenim resolta. També hem establert un contacte que podrà portar-la a unes quantes llibreries de Barcelona, i estam mirant com dur-la a la resta de les Illes i al País Valencià. D'altra banda, aviat oferirem subscripcions, que sempre et donen una major seguretat.

-La premsa literària és una empresa poc freqüent, a Mallorca...

-Bé, quan nosaltres comencarem, hi havia la revista Por, amb la que vaig intentar col·laborar, però em rebutjaren els meus poemes perquè no seguien el seu estil. Aleshores vaig

decidir, junt amb els meus companys, de fer una revista pel nostre compte. Ho vàrem fer pel nostre interès en la poesia, i, en part, per cobrir un buit que trobàvem que hi havia: volíem fer una revista més seriosa, i alhora més oberta, que Por, que anava més en pla «fanzine» (això sense voler desmereixen la feina de Por, que valor com a molt positiva). En principi, Escalbruix era multilingüe, però més envant cobrarem consciència que el que calia era impulsar i donar suport a la nostra llengua, que encara es troba en una situació desfavorida, i vam passar a emprar el català com a única llengua. I fins ara...

-T'has tornat avançar a la meua pregunta: quins són els plantejaments que sustenten Escalbruix?

-Bàsicament, això: potenciar i impulsar la nostra llengua i la creació literària en aquesta llengua. I també,

donar una veu, un espai, a aquelles persones que estimen i conren la literatura i que de moment es troben inèdites, juntament amb aquelles que ja hagin publicat i siguin més reconegudes. I per cert: fins ara, ens havíem centrat únicament en la poesia, però pròximament tenim intenció de donar cabuda a d'altres formes d'expressió literària.

-L'edició d'Escalbruix va a càrrec d'edicions Fura/Escalbruix. ¿Aquest nom vol dir que són possibles d'altres publicacions i activitats literàries al voltant de la revista?

-Sí, la nostra intenció és treure d'altres revistes, adreçades no a un públic, diguéssim, tan especialitzat com Escalbruix, sinó de temàtica i abast més generals. També ens plantejam l'edició de llibres de poesia. Existeixen, d'altra banda, els Quaderns Escalbruix, dels quals n'han aparegut tres, amb poemes del mateix Llompart, de Joan Serra i de Joan Anselm Ginard. Ara estam preparant el quart, i també el proper número de la revista.

-A més de creació, no heu pensat en incloure crítica literària, a la revista?

-Ho hem pensat. Ho hem pensat, però trobam que és un tema un poc delicat, de moment. Jo mateix, no sóc un expert en la matèria, sinó un simple aficionat. No sé, potser si aconseguim que entrin certes persones en la revista...

-T'ho deia perquè sembla que una de les mancances més importants de la literatura catalana actual és la d'una crítica més ben preparada i cerebral, i no tan sentimental i despistada...

-Clar, per això et dic que ens caldrien persones més adequades que nosaltres per dur a terme aquesta tasca. Si no és així, ara mateix ens estíam més no tocar el tema.

-Jordi Pujol va venir no fa molt a parlar d'apropaments entre les Balears i Catalunya, i de retruc, entre els Països Catalans en general. Des d'un punt de vista estrictament literari, ¿en quin estat veus, ara com ara, aquestes relacions?

-Bé, no voldria amollar una afirmació massa taxativa, però crec que, en general, aquestes relacions no hi

són o no són massa fluïdes. També falla la relació amb la gent: cal treballar per aconseguir que la literatura no interessi només a determinats nivells o a sectors concrets de la població, sinó que trobi ressonància en nivells molt més amples i diversos.

-Sembla que Escalbruix intenta moure's en aquesta direcció d'intercomunicar i aproximar els treballs de persones de les diferents zones

millor: és en aquest sentit, que va aquesta frase.

-Ja per acabar: és evident la varietat de registres, formes d'expressió i temàtiques que es troba entre els diferents poetes que apareixen a Escalbruix. Així doncs, cal suposar que no creis en aquella idea de la revista literària com a orgue d'expressió d'un grup tancat, amb pau-

de parla catalana...

-Sí, sempre ens ha interessat molt tenir aquest tipus de contactes. Amb el Principat ha anat bé, però amb el País Valencià ens ha resultat impossible, de moment. Però ja ens cuidarem d'arreglar-ho...

-En el text de presentació del darrer número, parlau de la poesia com a de «l'aliment que escau a l'ànima». ¿és aquesta una definició programàtica, de base?

-No, és una afirmació de caire més sentimental. El que passa és que a mi, almanco, la poesia m'ha ajudat molt a connectar més bé amb mi mateix i amb els altres, i a connectar-hi

tes molt fixades, que publica manifestos i tal...

-No, no. I més ara, en un moment en què la creació és un acte més individualitzat que mai: altre temps, sí que se seguien unes línies concretes en cada moment determinat, a cada període històric li pertocava un moviment amb unes directrius més o menys fixades. Però ara, cadascú escriu segons un estil propi i d'acord amb un aprenentatge, una visió i unes necessitats particulars. Aleshores, seria bastant absurd rebutjar tota aquesta varietat i voler-se marcar fites i limitacions.

Text i fotos: Sebastià Alzamora

Propietat rústica, pecuària i urbana a Llucmajor en el segle XIX (VI)

Amillarament de 1862. Llucmajor

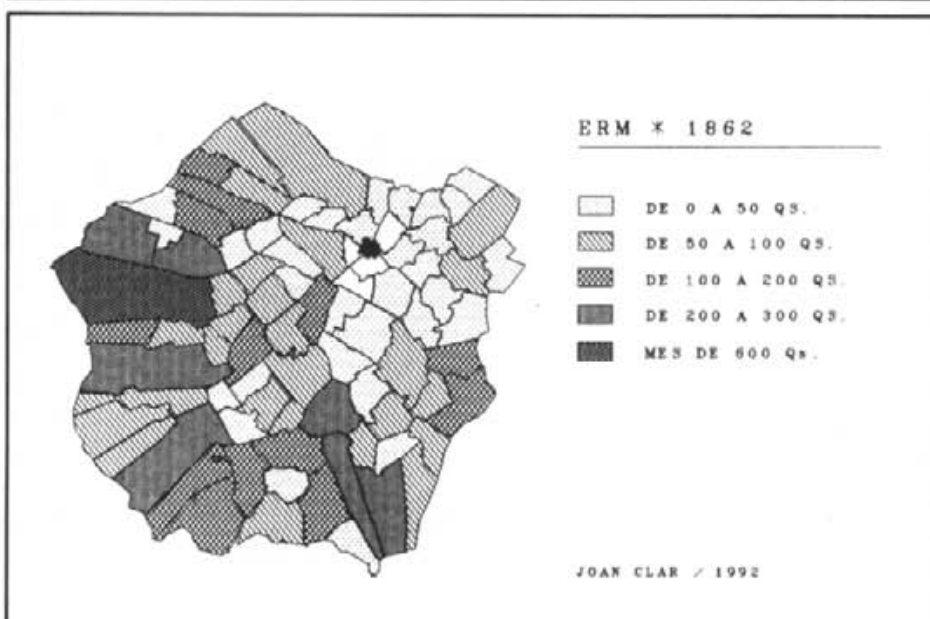
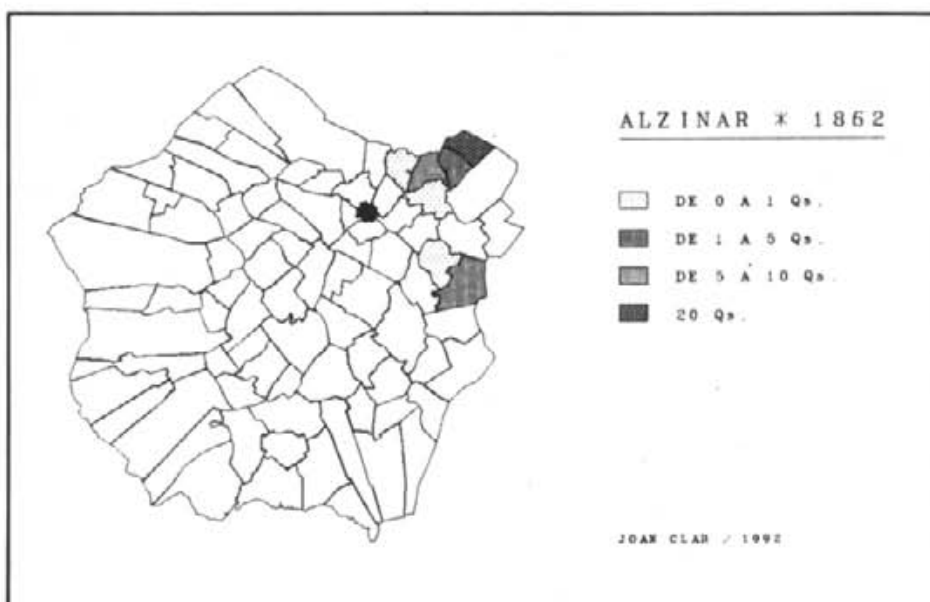
Només resta la zona no cultivada del terme, per a completar la part agrícola, i de la qual ens ocuparem en aquest capítol tot seguit.

L'Alzinar està concentrat al NE., i sobretot en la Secció 6^a, on es localitzava el 55% del total general, amb 20 Qdes. Encara que en una altra Secció, la 5^a, és on podem trobar la màxima extensió localitzada en una sola finca (4 Qdes. a Son Pons de D. Priam Vilallonga)

El Pinar només era notable en zones concretes i sobretot en la Secc. 1, que correspon a Galdent, en els establits de D. Paulí Vernier (176 Qdes.) i en el de D. Mateu Homar d'Alaró, (30 Qdes.). En la Secc. 29 corresponent a Païssa, de D. Josep Morrell, es comptabilitzen 70 Qdes., i en la Secc. 53, Es Mas Deu, de Guillem Aulet i Mir, es localitzen 40 Qdes.

La Garriga que ocupava una de les parts més importants del terme, comptava amb una extensió de més del 28% sobre el total de superfície rústica, destacant en les Seccions 64 i 68, Son Granada i Sa Torre, de D. Marià Vilallonga i Togores, amb 1183 Qdes. i 807 Qdes. respectivament. S'Aguila del Marquès de Vivot, comptava amb 658 Qdes.; Galdent d'Antoni Mendivil amb 617 Qdes.; Son Verí de Baix, amb 467 Qdes.; i capocorp Nou, que en tenia 397 Qdes.

Els Ullastres destacaven a Cals Frares, amb 50 Qdes.; Sa Talaia de

PERRUQUERIA

FINA

C/ d'Es Vall, 49

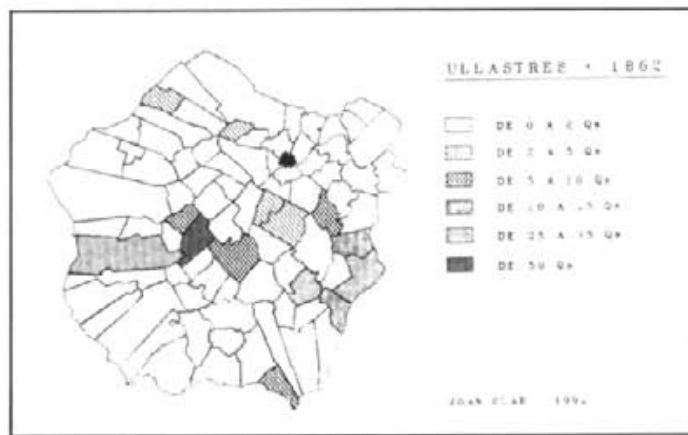
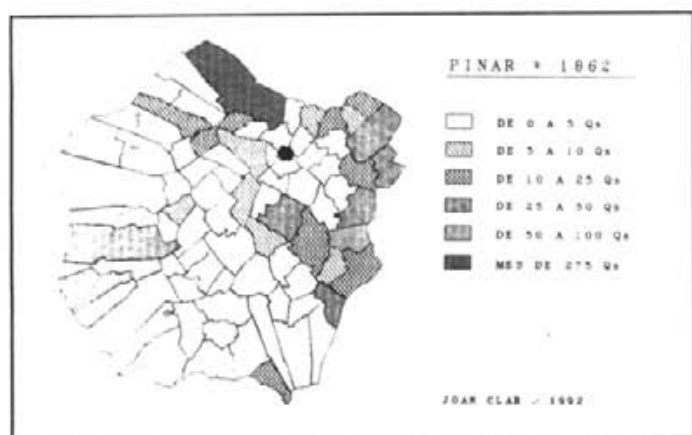
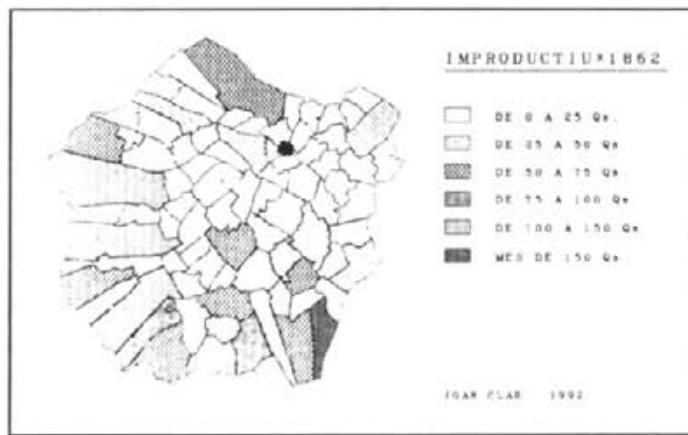
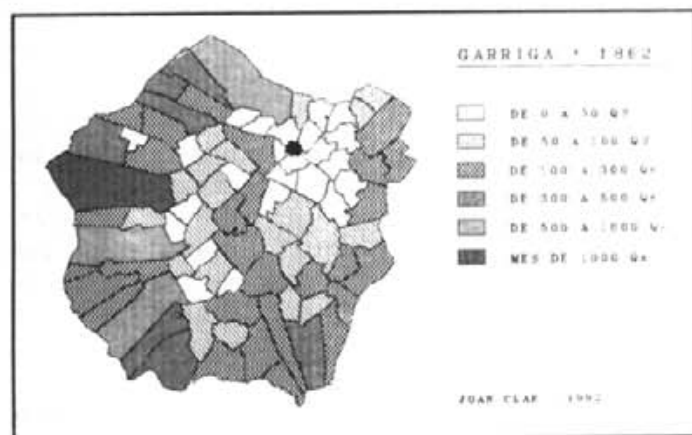
Tel. 66 11 58

PASTISSERIA

Ca'n Lluc

Sant Llorenç, 78 - A - Tel. 660669

LLUCMAJOR (Mallorca)

Dª Caterina Sbert, V^a de Taverner amb 35 Queses; i Sa Torre amb 30 Qdes.

L'Erm o terra sense cultivar, ocupava poc més del 15% de superfície rústica. L'extensió és remarcable, es localitza a Son Granada, de D. Marià Vilallonga i Togores, amb un total de 623 Qdes. Hi ha que observar que de les 2.451 Qdes. de superfície total de l'esmentada possessió, únicament

eren cultivades 502 Qdes.

L'Improductiu ocupava el 5% de l'extensió de superfície rústica, i només quatre possessions superaven les 100 Qdes. d'extensió. Es Llobets de D. Francesc Rius, amb més de 158 Qdes.: Son Granada i Sa Torre, amb 143 i 116 Qdes., respectivament, de D. Marià Vilallonga, i s'Aguila del Marquès de Vivot, amb 114 Qdes.

El complement a aquesta zona no cultivada, que integra l'extensió total del terme, és la que fa referència al capítol que figura a l'esmentat Amillament, sota el nom de «Població, camins i torrents», ocupant 1481 Qdes., que juntament amb l'extensió de tots els altres cultius vists fins ara conforma les 46008 Qdes. — 3 Qtons. — 89 Destres, que componen el total general.

DOLÇ I SALAT

FRUITS SECS
CONGELATS
POLLASTRES A L'AST

Plaça d'Espanya, 8 - Tel. 66 24 06 - LLUCMAJOR

TALLER MECANICO
NOGUERA

DEL MOTOR I DE L'AUTOMÒBIL

Pedro Noguera Enseniat

AGENT OFICIAL

Taller autoritzat

ŠKODA
automòbils

piva motor s.a.
C/ Ripol, 30 - Tel. 66 22 13

Aplec de patiments (IV)

Patir la desconexença

No fa molt, em va semblar percebre que els homenatges a la figura de Josep Me Llompart, i l'èxit de convocatòria dels mateixos, estaven servant per a retornar el fet literari -i l'interès per aquest- als fòrums de la conversa popular, i així ho vaig escriure en aquesta revista, ingènua-ment. Però ara, en aquests dies en què ens pertoca lamentar la pèrdua d'aquest home bo -com se l'ha definit reiteradament i merescuda-, m'he adonat que l'esmentada percepció no va ser més que una il·lusió, un miratge eufòric i de poca volada.

Efectivament, me n'he adonat en veure la quantitat de gent que tanmateix desconexia en Llompart i, sobretot, la seva obra. I principalment, en repara que són molts els que encara, també, arrufen les celles en sentir a parlar de literatura catalana, i més de literatura catalana feta a Mallorca. Aquests fets obliguen a pensar que en el procés de recuperació i normalització cultural de la societat mallorquina, i illenca en general, s'ha comès un terrible descuit. Un descuit relatiu al propi cabal literari, i a la seva història.

Perquè si la llengua parlada ha de ser un dels bastiments principals per a la (re)construcció d'un poble, també ho ha de ser, amb el mateix pes específic, la llengua escrita. I si pel que fa a la primera hem de reconèixer que encara anam a batzegades, ens cal admetre que, pel que respecta a la segona, trabucam del tot. I no es tracta ara d'exposar tesis fatalistes o negres -que últimament sovintegen massa en afirmacions referents a qüestions nacionals-, però tampoc d'inventar-se res: certament, el poble mallorquí es troba, encara avui, desprovist de referències i nocions bàsiques sobre la seva literatura, la que s'ha produït a casa seva mateix.

D'això ningú no en té la culpa, però ot plegat sí que ve a suggerir una situació anòmala que no precisa aturar-s'hi a anomenar-la ni a descriure-la per consabuda, i que ens

exigeix una solució amb urgència. Una solució que passa per l'ensenyament de literatura catalana a escoles i instituts, però que no s'hi atura: calen, també, campanyes de divulgació i d'informació, d'apropament del ciutadà a la producció literària del seu país. Mostrar-li quina és, com és, en tota la seva extensió i amb totes

les seves mancances. I el que és fonamental: fer-l'hi atractiva, propera i acollidora, per tal d'anar esmentant el preocupant desencaixement -que perdura i perdura- entre l'ome de lletres i l'home del carrer. Ja no ens podem permetre el luxe de les torres d'ivori.

Sebastià Alzamora

FABRICA DE JOIERIA GARAU

(Ca'n Caieta)

Fabricant Illes Balears 030

Només es fabrica amb or de primera llei (18 K)

OFERTES ESPECIALS 30% DE DESCOMPTE

- * Cordoncillos mallorquins des de 36.000.- (60 cms)
- * Granets mallorquins de moreta des de 49.900.- (50 cms)
- * Aros llisos, pulseres mallorquines de creu de Calatrava, etc. etc.

Llistes de Noces, Comunions i Naixements

C/ Born, 29 (Llucmajor)

Tel. 66 04 03

Tanta sort que en el plenari del mes passat el portaveu d'ASI, Joaquin Rabasco, no va estar conforme amb la redacció de l'acta de la sessió anterior i també, posteriorment, va voler explicar els punts que eren de la seva competència, urbanisme.

No és que m'entusiasmi escoltar el regidor d'ASI, ni tampoc som un dels seus fervents admiradors, però les seves paraules, en aquesta ocasió, varen ser la causa que va fer que el plenari duràs un poc més de vuit minuts.

Com que el batle havia posat la directa, els ciutadans menys puntuals en pujar les escales de la sala d'actes, es varen creuar amb els que ja en sortien.

La febre de Karaoke, aquesta possibilitat de ser estrella de la cançó per uns instants, encara que arruïni els timesteps dels presents que hi ha al local, també ha arribat a Lluçmajor i als seus locals del passeig Jaume III i voltants.

Aquesta moda que ha vingut del Japó permet de fer realitat els somnis de les «estrelles». El mussollet diu que la karaokemania no ha fet més que començar i així aquesta diversió ha colat bastant pel costat del gambreig.

Si ho pensam bé, el karaoka i la seva moda, podria incloure's en algun acte municipal dels que organitza cultura i, encara que en lloc de cantar les cançons de moda, es recitassin poemes, sempre resultarien més animats.

Els tèrmits del convent de Sant Bonaventura tenen els dies comptats. Els especialistes han entrat amb els fumigadors carregats amb els productes més sofisticats del mercat per tal de combatre els insectes.

A causa de l'alta toxicitat del tractament, no només són els tèrmits els únics que ho passen malament. Els feligresos assidus a la missa diària i amb un alt percentatge d'edat s'han vist apurats i durant les cerimònies religioses pateixen forts atacs de tos.

Els autors dels mapes toponímics del terme de Lluçmajor deien al passat número de «Lluçmajor de pinte en ample» que «ses casetes estan fetes i es continuen fent dins finques que no arriben ni a mitja quartada, sense cap tipus de legalització».

Es normal que sigui així, com ho va demostrar dies passats un diari de Palma. Els venedors de parcel·les asseguren als clients que no hi ha perill d'il·legalitat en les casetes que han esdevingut xalets. «No passarà res», contesten als interessats, els batles i regidors no gosen tirar en terra allò que s'ha construït en parcel·les il·legals».

CARNISSERIA ■ XARCUTERIA

ZANOQUERA

GARCIA

Plaça Espanya, 62 - Tel. 66 13 02
LLUCMAJOR (Mallorca)

CD Espanya i Preferent S'ha perdut el liderat

Joaquín

Va començar malament la segona volta per al CD Espanya quan va perdre clarament en el camp de Ca's Vicari, contra La Unió (3-1) i encara que set dies després venia per golejada al Calvià (5-0) va tornar a ser derrotat a Montuiri (1-0) una setmana més tard. Aquestes dues derrotes en cap contrari han fet perdre el liderat a l'equip de Joan Llompart, que, des del moment de començar el campionat havia ocupat el primer lloc, i va guanyar a mitja lliga, el títol honorífic de «Campió d'hivern». No obstant això, allà hi havia el Pollença -que té un equip que ha anat a més en el decurs de les jornades i que a nosaltres ens va agradar molt quan el vèrem al seu camp, quan va vèncer a l'Espanya- el qual es va aprofitar dels errors dels llucmajorers (a més a més porta 17 partits sense perdre al moment d'escriure aquestes línies) i es va col·locar al front de la classificació. Però allò que de veritat ens preocupa és el fet d'haver perdut el primer encontre a Llucmajor, contra el R. La Victòria (0-1) i és que l'Espanya si no posa en marxa la màquina de fer gols, que és la seva arma més important en aquesta temporada, en defensa n'encalça molts ja que tots sabem de

sobra que el porter titular de l'Espanya aquesta temporada no està molt fi i en aquest encontre va fallar considerablement en el gol encaixat.

INCIDENTS A ALARÓ

Per acabar, hem de fer referència al partit Alaró-Espanya, que va ser suspès quan mancaven 9 minuts per acabar, quan els visitants vencien per 2-3. L'àrbitre, el Sr. Contreras, que va perjudicar més a l'Espanya que no als locals, quan va assenyalar un penal injust contra els llucmajorers i com a conseqüència de protestes, va expulsar el jugador Corbala, va decretar el final del partit poc després d'expulsar de la banqueta a l'entrenador local, per alguna cosa que segurament li va dir, i com a conseqüència d'aquest fet, va rebre una pilotada a la cara, segons sembla, per part del president de l'Alaró, que es trobava entre el públic. Quan va arribar al vestuari, segons ens han comentat, el col·legiat va ser agredit un altre cop. Hem de dir que en el recinte no hi havia força de la Guàrdia Civil en el moment en que es produïren els fets, però sí de la Policia local. Ara, a esperar que dictaminarà el comitè de competició i suposam que donarà per acabat l'encontre amb el

marcador de 2-3, perquè si fos d'una altra manera, si s'haguessin de jugar els 9 minuts que resten, es podria perjudicar l'Espanya que no va tenir res a veure amb la «festa» que es va organitzar. Aquest i els quatre partits anteriors, d'ençà que va iniciar-se la segona volta seran els que resumirem ara:

getes) i en benefici del Col·legi arbitral (la factura va pujar molt més amb les cartolines) hem de dir que no va influir en el resultat i. l'Espanya, que ja començava a mostrar una davallada, va perdre de manera justa.

ESPANYA, 5 CALVIÀ, 0

Espanya: Garí (Salvà), Jaume, A.Martí (Adrover), Cosme, Andreu, J.Clar, Marín, Magaña, Cantos (A.Clar), S.Martí (Romero) i Ferretjans (Cardell).

Gols: 1-0, m.11, Jaume; 2-0, m.19, S.Martí; 3-0, m.54, Magaña (p); 4-0, m.60, Cantos; 5-0, m.67, Magaña.

Comentari: Una de les majors golejades de l'Espanya, durant aquesta temporada, a casa, davant d'un rival que a priori es presentava com a molt difícil però que en realitat no ho va ser tant perquè els seus efectius es trobaven mancats a causa de les absències d'alguns titulars. Per això no va llevar mèrits a l'Espanya, que va jugar quasi tota la segona part amb deu homes, per expulsió injusta de J.Clar i al qual se li va anul·lar un gol, obra de Cantos, completament legal i que hagués pogut incrementar la golejada. He de dir, per finalitzar, que l'àrbitre va tornar a ser desastrós i va perjudicar els dos equips perquè a més de les targetes vermelles a J.Clar i al massatgista local, P.Muñoz,

Joan C. Jaume, defensa del C.D. Espanya, un dels jugadors més regulars de la plantilla

LA UNIO, 3 ESPANYA, 1

Espanya: Salvà, Jaume (A.Clar), Andreu, Cosme, A.Martí, J.Clar, Marín, Magaña, Cantos, S.Martí i Ferretjans (Romero).

Gols: 1-0, m.37, Uisto (p), 2-0, m.53, Lomas, 3-0, m.78, J.Vidal i 3-1, m.90, A.Clar.

Comentari: Encara que el col·legiat De Gracia va ser casolà com és el costum, en desgràcia de l'economia de tots dos clubs (va mostrar un rosari de tar-

va mostrar un total de deu cartolines grogues, repartides entre els dos conjunts.

**MONTUIRI, 1
ESPANYA, 0**

Espanya: Garí, Jaume, A.Martí (Cardell), Cosme, Andreu, Romero (A.Clar), Marín, Magaña, Cantos, S.Martí i Ferretjans.

Gols: 1-0, m.56, Estrades.

Comentari: Un gran partit disputat al camp de «Es Revolt» entre dos conjunts que varen jugar a un ritme fort durant els noranta minuts. En front del domini dels locals, l'Espanya va imposar el seu rapidísim sistema de contractac que va crear molt de perill i va fer que el porter local, Pocoví, salvàs el seu equip. A la segona meitat, amb un jugador menys per expulsió d'Andreu, i el marcador en contra dels llucmajorers, es van llançar sobre la porteria local a la recerca de l'empat però aquest no va arribar.

**ESPANYA, 0
R.LA VICTORIA, 1**

Espanya: Garí, Jaume, A.Martí, Cosme, Andreu (Romero, Ferretjans (Ruiz), Marín (Cardell), Magaña, Cantos, S.Martí i A.Clar.

Comentari: Un penal de Gómez sobre Cantos que no va pitar el col·legiat en el m.68 i que l'Espanya jugàs amb un home menys quasi tota la segona part, no son excuses suficients per justificar el mal joc dels locals que sense cap dubte varen realitzar el pitjor partit de la temporada. Els davanters del R.La Victoria, Jurado i Lopez varen pressionar durament i es varen veure afavorits en el gol marcat per Bonilla en un error claríssim de F.Garí.

**ALARO, 2
ESPANYA, 3**

Espanya: Garí, Jaume, A.Martí, Cosme, Corbalan, Ferretjans, J.Clar, Magaña,

Cantos, S.Martí (A.Clar) i Marín.

Gols: 0-1, m.22, Marín; 0-2, m.42, Cantos; 0-3, m.51, Magaña; 1-3, m.55, Amengual (p) i 2-4, m.70, Sabater.

Comentari: Un partit còmode de l'Espanya que es va complicar un miqueta a conseqüència d'un penal injust que se li va xiular i a més, de l'expulsió per protestar aquesta decisió per part de Corbalan. El partit

va ser suspès, com ja hem remarcat, en el m. 81.

UNA DADA CURIOSA

Estem segurs que no haurà passat per alt al bon entrenador Joan Llornpart i que tractarà de posar remei a l'assumpte, però no deixa de ser una dada curiosa que l'Espanya, en els darrers quatre partits comentats, hagi acabat jugant amb deu homes per

expulsió d'algun d'ells, és a dir: Espanya-Calvià, tarja roja directa a A. Clar, Montuiri-Espanya, dues targes grogues a Andreu que varen significar l'expulsió. Espanya-R. La Victòria, vermella directa a A. Martí. Alaró-Espanya, vermella, també directa, a Corbalan. Aquest fet ha significat jugar molts minuts amb un home menys en perjudici de tot l'equip. Esperem que es rectifiqui.

VENGA Y DEJESE LLEVAR POR UNA SENSACION.

S A F R A N E

Venga a conocerlo. Es lo último de Renault. Ningún otro coche seducirá sus sentidos como el nuevo Renault Safrane.

Venga a ver su equipamiento: 2.963 c.c., ABS, suspensión pilotada y un interior que le llevará a un nuevo mundo de sensaciones.

Descubrirá que el nuevo Renault Safrane es algo más que un coche. Es una nueva sensación esperando ser descubierta.

MAS QUE UN COCHE UNA SENSACION.

Descubra en
BARTOMEU JAUME NADAL

Ronda Migjorn s/n. Tels. 66 01 40 i 66 00
Sant Cristòfol, 6 Tel. 26 00 01 (S'Arenal)

Infantils CD Espanya II Regional

De menys amés

Joaquín

Escriu aquest comentari després d'haver acabat el partit a Lluçmajor contra el Colònia (1-1) i encara que va acabar amb un empat, s'ha pogut evidenciar que l'equip es troba en una línia ascendent i no es des de fa un parell de jornades sinó des que els nostres infantils han començat el campionat.

Podem manifestar que aquests infantils el grup B de la II regional han anat de menys a més des del passat 3 d'octubre, data d'inici de la lliga. Almenys ara es veu un equip conjuntat, cosa que no s'esdevenia en un principi francament dolents i gosaria dir que si començàs la competició en aquests moments, l'equip en poc temps, aniria a una posició molt més alta que la que ocupa actualment.

CONJUNT DE JUGADORS I TÈCNICS

Una bona tasca és la que realitza Joan Riutort, com a entrenador de l'equip, un home que porta algunes temporades en els equips base de l'Espanya i que és molt estimat entre els Jugadors. «Riu», com li diuen afectuosament, es troba ajudat per Pere López, que l'any passat era titular en el primer equip espanyista i que mal no degueren deixar partir a un altre conjunt. Tant un com l'al-

Infantils C.D. Espanya.
Temporada 1992-93

SUNFLOWERS

ESCOLA D'IDIOMES

ANGLÈS * ALEMANY * FRANCÈS * ESPANYOL PER A ESTRANGERS

- * Per a nins, joves i adults
- * Metodologia activa amb audiovisuals
- * Tots els nivells
- * Professorat nadiu titulat
- * Grups reduïts
- * Cursos preparatius per a exàmens oficials

Endemés:

Classes de repàs d'anglès per als
exàmens de setembre d'EGB, BUP i FP

A Lluçmajor:

Matrícula oberta des del 4 de Gener
(horabaixes)

Inici de cursos: 18 de gener

(dimarts, dijous i divendres de 4 a 9 hs)

INFORMAU-VOS AL

C/ Bisbe Taixequet, 70

Tel. 12 06 29. Lluçmajor

OFICINA PRINCIPAL: C/ Martí Costa, 4-1r. Tels. 28 40 03 - 45 41 61 - 07013 PALMA

tre són jugadors en actiu, Riutort als Platges Arenal i Pere, en el Campos i ells dos podrien encara, ser útils a l'equip de preferent. Però això són figures d'un altre sostre i el que importa ara és que aquests infantils siguin dirigits i estiguin envoltats de persones, sensates, conixedores del futbol com són Joan Riutort i Pere López.

Rafel Puigserver, Antoni Puig i Gabriel Garau figuren com a delegats i quant als jugadors són aquests:

J. Burguera, D. Vich, M. Pons, S. Puigserver, M. Vidal, A. Puig, A. Muñoz, M. Almagro, R. Tallon, D. Trujillos, D. Mayol, L. Vich, R. Gimenez, Miquel A. Garcia, M. Cañellas, J. Grimalt, Xisco Oliver, D. Oliver, Miquel A. Garí i J. Vega.

RESULTATS I CLASSIFICACIÓ

Primera volta:

Espanya 0 - Petra 7
 Espanya 0 - Espanya 9 (Grimalt 3, Mayol 3, Xisco 2 i Trujillos)
 Espanya 1 (Ramon) - Santanyí 3
 Felanitx 5 - Espanya 1 (Sebastià)
 Espanya 5 (Ramon 2, Burguera i Sebastià) - Manacor 3
 Margalida 3 - Espanya 1 (Monse)
 Espanya 0 - Porto Cristo 2
 Algaida 1 - Espanya 2 (Trujillos i Grimalt)
 Espanya 1 (Sebastià) - Porreres 1
 S' Horta 2 - Espanya 2 (Monse i Trujillos)
 La Salle M. 0 - Espanya 3 (Ramon 2 i Grimalt)

Segona volta:

Petra 5 - Espanya 3 (Xisco, Vidal i Burguera)
 Espanya 1 (Burguera) - Colònia 1

Quant a la classificació, després de jugar contra el líder, Petra, en el seu camp, era la següent:

Petra	12	10	1	1	69	22	21
Felanitx	12	9	2	1	61	17	20
Santanyí	11	9	1	1	78	17	19
Porto Cristo	11	8	2	1	50	16	18
Margalida	12	8	0	4	41	18	16
Porreres	12	6	3	3	30	23	15
Espanya	12	4	2	6	27	32	10
S' Horta	12	4	1	7	28	46	9
Manacor	12	2	1	9	32	57	5
La Salle M.	12	1	1	10	10	60	3
Colònia	12	1	2	9	12	66	2
Algaida	12	0	2	10	12	76	2

Futbol d'empreses

El Restaurant Tropical va ben situat

El conjunt del R. Tropical ocupa actualment la segona posició en la taula classificatòria amb 14 partits guanyats, 5 d'empatats i només 2 de perduts Té 60 gols a favor i 33 en contra i un total de 33 punts, a només tres de distància del líder Bar Can Miquel, amb 36 punts.

En aquests moments i si la cosa no es desbarata, el R. Tropical es troba en condicions d'accedir a jugar a la lliga per a l'ascens i esperem que sigui així i que ho aconseguixi. Tot seguit us oferim la classificació general del grup A, on es troba el conjunt llucmajorer.

Jaume

GRUP A

Bar Can Miquel-Es Forat	21	16	4	1	87	19	36
Rt. Tropical	21	14	5	2	60	33	33
Cd. Son Canals-Ins. Uompart	21	12	6	3	58	22	30
Veterans Sta. Ponsa	21	13	3	5	55	35	29
Comercial Marí-Isan	21	13	2	6	50	27	28
Munper	21	12	3	6	67	34	27
Aficionats Consell	21	10	3	8	31	33	23
C.D. Zarza	21	9	4	8	45	33	22
C.D. Topos	21	9	4	8	44	29	22
La Penya-Tauler Crespi	21	7	4	10	31	44	18
La Fiore	21	5	6	10	34	54	16
U.D. Son Oliva	21	7	1	13	30	55	15
Autoescola Levante	21	4	5	12	30	59	13
Ferreteria Can Bauçà	21	3	5	13	31	60	11
F.C. Bar Rosaba	21	2	4	15	25	70	8
Bayar	21	1	3	17	11	81	5

**MODA
 INFANTIL
 I JOVENIL**

C/ Major, 101 - Tel. 12 01 34 (Llucmajor)

*C/ Guillem Forteza, 6
 Tels. 20 00 07 - 20 07 61
 Telefax: 20 04 01
 07010 PALMA.*

Boutique

*c/ Impremta, n.º 1 (Pas d'en Quint)
 Tel: (9 71) 72 40 98 - 07001 Palma de Mallorca*

Benjamins CD Espanya Grup VII

El primer partit per comentar, des de la darrera informació correspon al jugat dissabte, dia 16 de gener, a les 11' 30 al camp de Son Servera contra el Badia Cala Millor.

S'esperava un partit difícil, com ho va ser, ja que el rival és el tercer classificat, però no obstant això, els jugadors del nostre equip benjamí varen fer allò que es diu un partidàs, el resultat del qual no concorda amb el joc realitzat pels més petits del nostre futbol.

Al minut 5 de la primera part, marca l'Espanya a través del davanter R. Ramos, a la primera ocasió que va tenir el conjunt llucmajorer d'arribar a porta.

Durant tot l'encontre el conjunt local va pressionar i va atacar amb moltíssima força, i, en algunes ocasions, amb agressivitat. Als dos minuts per acabar el primer temps va venir el gol de l'empat. Immediatament després de l'inici del segon temps, una internada de Ramos en solitari suposà l'avantatge dels benjamins espanyistes (1/2). Gairebé tots els gols d'aquest encontre varen venir un rera l'altre i seguidament, l'àrbitre donà per vàlid un gol que, des de l'espai del públic, semblava aturat pel porter Rafel Tomàs (2-2).

I tot d'una, un altre cop,

avantatge local amb un 3-2 produït per un xut tret des del punt de córner.

Un segona carrera del davanter, en aquest partit, més excel·lent que mai, R. Ramos, tot sol davant la porteria contrària aconseguí la igualada (3-3). Pràcticament, després d'aquest nou empat, un penal injust en contra de l'equip llucmajorer suposà una victòria definitiva (4-3).

ESPANYA 1 - FELANITX 1

Dos equips molt sem-

blants quant a edat i tècnica i igualment semblant el resultat, si bé hem de remarcar que, com quasi sempre, l'àrbitre va deixar de xiular un penal a la primera meitat i una falta a la segona, la qual cosa va suposar el gol del Felanitx. El resultat final, idò va ser empat 1-1, gol local marcat per l'extrem Sebastià Canyelles.

El darrer encontre que podem comentar és el que va tenir lloc dia 30 de gener a Artà, contra l'Avance, amb un resultat final d'empat a 2 gols.

El primer gol (1-0) va fer-se al minut 15 de la primera part i al m. 25 va venir l'empat amb un passada de Ramos cap a Canyelles, el qual, tot sol i tranquil·lament va aconseguir l'1-1.

Al m. 15 del segon temps els locals tornaren a passar davant al marcador amb un xut fort que primer fou rebutjat pel porter espanyista R. Tomàs però després finalment va entrar a la xarxa.

Per acabar, al m. 22 de la segona part, un altre cop Sebastià Canyelles que va tenir un dels seus millors dies, va aconseguir el 2-2.

Hem d'afegir emperò, una dada una mica trista i va referida als àrbitres que jutgen els partits del jugadors més petits. Sembla que com més baixa és la categoria, més baixa es també la formació dels col·legiats ja que la majoria (sempre hi ha excepcions), en comptes d'ensenyar a jugar a futbol (repetir les fores si no ho han fet bé, avisar si juguen agressivament...) sembla que fomenten aquesta violència que ja des de petits comencen a crear. I això és, sense cap dubte, una llàstima.

La classificació actual és aquesta.

Jaume

CENTRE DE PREPARACIÓ MATERNAL ATÈS PER COMARES

Carrer Rigo, 73 - LLUCMAJOR.
Tel. 66 24 90 (Dimarts i Dijous horabaixa)
Tel. 66 17 98 (particular)

GRUPO VII

CALA MILLOR-LA SALLE M.	8-0
FELANITX-ESCOLAR	4-0
AVANCE-ESPANA	2-2
PORRERES AT.-PORTOCRISTO	0-10
CARDASSAR-OLIMPIC	0-4
VILAFRANCA-PETRA	5-0

1. OLIMPIC	19	18	0	1	145	17	36
2. P. Cristo	19	15	1	3	110	19	31
3. C. Millor	19	13	3	3	68	18	29
4. Felanitx	20	11	4	5	52	23	26
5. Avance	20	10	5	5	65	26	25
6. Escolar	20	10	2	8	40	32	22
7. Vilafranca	19	8	4	7	45	30	20
8. Espanya	20	7	4	9	52	47	18
9. Cardassar	20	4	5	11	16	55	13
10. Porreres At.	20	4	1	15	17	98	9
11. La Salle M.	20	3	1	16	14	93	7
12. Petra	20	0	0	20	8	174	0

Bàsquet

Club Bàsquet Joventut Llucmajor

(Guillem Oliver)

L'equip Senior que juga a la categoria de provincial té una plantilla de joves molt adaptada i conjunta, l'equip en sí es bastant complet. A hores d'ara només falta a jugar un partit que quan surti aquesta revista al carrer ja haurà acabat la lliga. Va segon en la classificació empatat amb el primer o sia que té possibilitats d'acabar campió del grup B parell.

L'entrenador és en Miquel Martí que treballa molt aprop d'en Tomeu Ferragut inclús que fan entrenaments plegats amb l'equip Senior que juga la lliga a III Autonòmica. Els jugadors són: Miquel Martí, Carles Madrugal, Toni Pons, Sebastià Mas, Llorenç Tomás, Dani Unares, Pep Lluís Taboada, Javi Pérez, Pep Vil, Ginés Gálvez i David Munar.

L'equip Juvenil està format per Joan Martí (delegat), Joan Oliver (entrenador) i els jugadors: Llorenç Tomás (també juga com a Senior), Damià Coll, Andreu Burguera, Pep Barceló i Carles Madrugal (també hi juguen), Nicol Pizà, Sebastià Escalés, Rafel Cladera, Tomeu Miralles, Toni Llaneras i Toni Salvà. Van primers del grup B imparable amb una diferència de dos punts sobre el segon classificat. Fan una temporada extraordinària. Enhorabona!

C.B. LLucmajor - Senior Provincial

C.B. Llucmajor - Juvenils

C.B. Llucmajor - Cadets

L'equip cadete està format per: Pere Mayol, Lluís Espases, Enric i Julià Salas, Carles Lobo i Pere Joan Noguera (aquest és el motor de l'equip), no bastaven per formar el grup i hi fixaren els Infantils Germà Can-

tallops, Francesc Tomás, Pere Antoni Oliver, Pepe Lòpez, Elias i Pere Nadal. Els qui estan en l'edat de la seva categoria han de jugar pràcticament tot el temps del partit, això fa que acabin esclatsats, o bé

si els canvien, immediatament el ritme de joc baixa. Dins la classificació estan els tercers, començant per darrera. L'entrenador és en Xisco Forteza, que fa tot el que pot, donat el cas.

Notes Columbòlifes del mes de gener

En el mes de gener el Club Columbòfil Llucmajorer, en sessió general extraordinària, aprovà el Pla de Curses d'aquesta temporada i modificà les condicions respecte dels anys anteriors.

El Pla de Curses per la Temporada 1993 és el següent:

Data d'amollada; Lloc; Modalitat.

06/02/93: Elvissa 147 Qui.
13/02/93: Elvissa 147 Qui.
20/02/93: Elvissa 147 Qui.
27/02/93: Elvissa 147 Qui. Calpe 290 Reg. Nac. Vel.
06/03/93: Elvissa 147 Qui. Orihuela 350 Reg. Nac. Vel.
13/03/93: Calpe 290 Reg. Nac. Vel.
20/03/93: Elvissa 147 Valdepeñas 550 Reg. Nac. Fons.
27/03/93: Valdepeñas 550 Esp. Interinsular
27/03/93: Castuera 732 Reg. Nac. G. Fons.
03/04/93: Orihuela 350 Reg. Nac. Vel.
09/04/93: Alacant 320 Grup Mallorca
17/04/93: Puertollano 610 Reg. Nac. G. Fons
01/05/93: Don Benito 750 Esp. Interinsular

Condicions per a engablar:

1) Els coloms sense cap península de l'any passat, per poder ser engabats a velocitat, han de fer com a mínim una Elvissa.

2) Els coloms amb una península de l'any 92, amb una amollada des d'Elvissa o velocitat poden engablar-se lliurement.

3) Per a engabiar en les curses de Fons i Gran Fons, cal una velocitat en els anys 92/93.

Amollades (Condicions i Premis)

1) En les amollades d'Elvissa s'anel·laren tots els coloms.

2) Premis Elvissa Primer Classificat en cada amollada, i una regularitat pel 1r., 2n. i 3r.

3) En les amollades de la Península poden participar-hi tots els coloms engabats i tendran dret als distints premis de cada cursa, però a efectes del campionat social només poden participar-hi en:

Velocitat.- Els sis primers coloms del C.N.I.

Fons.- Els tres primers coloms del C.N.I.

Gran Fons.- Els dos primers coloms del C.N.I.

Aquest pla de vols i les normes foren aprovades en la Junta General

Extraordinària del 18/01/93.

Les modificacions fetes en aquesta Junta General Extraordinària pretenen equilibrar les forces entre els distints socis del nostre Club, afavorint els qui tenen manco coloms respecte dels qui en tenen més.

Entre altres activitats dutes a terme pel nostre Club Columbòfil s'ha d'anotar que en aquests moments se se-

gueixen fent les amollades d'entrenament, en aquest mes els punts d'amollada han estat entre Ciutat i Cap de Mar. Cal dir que a la darrera amollada els falcons feren festa i a la majoria de colomistes ens falta més d'un colom. En aquests darrers anys l'augment dels falcons fa que el nostre esport sigui més mal de mantenir i desenvolupar.

També, aquest és el mes en què la majoria de columbòfils han posat les seves parelles en cria i a les hores ja han començat a anellar els primers colomins. La majoria han tengut en compte que d'una bona parella pot sortir qualche colomí bo, però que, d'una parella regular o dolenta no en surt res.

J. Jaume

ROVER SERIE 200

HASTA EL 28 DE FEBRERO LE REGALAMOS LA MITAD DE LA MATRICULA.*

* El 50% del impuesto sobre matriculación.

A partir del 1 de Enero bajan los precios de los Rover Serie 200. Además, por si fuera poco, durante Enero y Febrero le pagamos el 50% del impuesto sobre matriculación.

EJEMPLOS DE AHORRO		
MODELO*	PRECIO FINAL RECOMENDADO <small>Incl. IVA, Transporte e Imp. Matriculación</small>	PRECIO FINAL RECOMENDADO <small>Incl. IVA, Transporte y 50% Imp. Matriculación</small>
214 Si 3 P	1.645.000 ptas.	1.561.465 ptas.
216 GTi 3 P	2.176.200 ptas.	2.065.690 ptas.
214 GSi	1.974.000 ptas.	1.873.758 ptas.
216 GSi	2.217.200 ptas.	2.104.608 ptas.
218 GSi	2.250.000 ptas.	2.135.742 ptas.

* Excluye Rover 200 Coupé.

ROVER SERIE 200

ILLA MOTORS, S. L.

Avenida Caballero Ramón Sanmartín, s/n. - Teléfono 66 01 46
07620 LLUCMAJOR (Mallorca)

NAIXEMENTS

- Antoni Garau i Llull, fill de Climent-Jaume i Catalina; nasqué l'1-1-93.
- Estefania Gutiérrez i Catalán, filla de Manel i Magdalena; nasqué el 4-1-93.
- Josep-Emili Martí Gómez, fill de Joan-Antoni i Araceli; nasqué el 3-1-93.
- Maria-Dolors Pericàs i Noguera, filla de Jaume i Joana-Aina; nasqué el 3-1-93.
- Elisabet-Maria Janer i Font, filla de Miquel i Joana; nasqué el 4-1-93.
- Maria del Mar Llompart i Salvà, filla de Miquel-Angel i Rosa; nasqué el 8-1-93.
- Joana-Maria Trobat i Obrador, filla de Joan i Joana; nasqué el 2-1-93.
- Jaume Sastre i Oliver, fill de Josep-Gregori i Francesca; nasqué el 16-1-93.

MATRIMONIS

- Silveri Mendo Lolo i Maria Lozano Gómez, es casaren el 12-12-92 a l'Església de Sant Bonaventura. (Mes Desembre).
- Joan Martínez Abellaneda i Maria-Coloma Alzamora Binimelis, es casaren el 19-9-92 al Sagrat Cor. (Mes Setembre).
- Guillem Ordinas Gelabert i Margalida Tomàs Ramon, es casaren el 7-12-92 a l'Església de Sant Bonaventura. (Mes Desembre).

DEFUNCIONS

- Margalida Moll i Ballester, morí el 2-1-93, als 87 anys.
- Jerònia Sánchez i Oliver, morí el 13-1-93, als 78 anys.
- Joan Salvà i Mas, morí el 15-1-93 als 72 anys.
- Isabel-Maria Joan i Contestí, morí el 17-1-93, als 78 anys.
- Càndida Salvà i Sancho, morí el 20-1-93, als 88 anys.
- Bàrbara Amengual i Pou, morí el 21-1-93, als 82 anys.
- Aina-Maria Noguera i Tomàs, morí el 24-1-93, als 81 anys.
- Margalida Taberner i Camundí, morí el 31-1-93, als 97 anys.
- Francesc Puigserver i Verger, morí el 30-1-93 als 86 anys.

SPORTS

Ca'n Salom

CORDELLERIA I ESPARDENYERIA

C/ Músic Joan Xamena, 12. Tel. 66 14 84 (Llucmajor)

QUÈ ÉS LA CAMPANYA

**MALLORCA
SOLIDÀRIA
Cap al 0'7%**

És una invitació a ser solidaris.

Si reflexionem junts, vencerem prejudicis i creixerà l'actitud solidària del poble mallorquí tot augmentant la sensibilitat social enfront dels nostres problemes i davant els dels altres pobles.

Amb la campanya VOLEM:

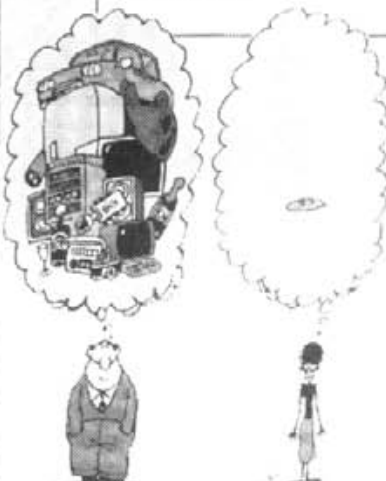
- fer entenedor que no podem, com a poble ni com a persones, seguir el corrent de viure tancats sobre nosaltres mateixos tot endurant les nostres egoistes actituds i tot acceptant, com a normal, que els problemes dels altres ni ens afecten ni són també nostres.
- proclamar que la solidaritat comença aquí, amb els problemes de Mallorca, però no hi acaba sinó que ha d'obrir-se més enllà, als altres països.
- exposar que, en la mesura que som sensibles a la marginació de casa nostra, esdevinem solidaris amb els pobles subdesenvolupats i, a la inversa, en la mesura que ens preocupa la fam de tants de milers de desheretats, som capaços de descobrir que, aquí mateix, al cantó de casa, hi ha pobres i miserables.

OBJECTIUS

- L'augment del coneixement del problema i de la sensibilització ciutadana sobre la marginació, el subdesenvolupament, la fam, les relacions Nord-Sud i la potenciació de la solidaritat del poble mallorquí.
- La recollida de signatures per a donar suport a la campanya davant les institucions.
- El compromís de les institucions i associacions de Mallorca d'adherir-se a la campanya i de dedicar un percentatge dels seus pressupostos al Tercer Món.
- Constituir un Fons de Cooperació per al desenvolupament o, si més no, fer les primeres passes perquè sigui constituït en un futur immediat.

MITJANS

- Elaboració i distribució de material informatiu.
- Campanya a les escoles i centres educatius.
- Campanya als mitjans de comunicació locals.
- Mobilització de voluntariat que vulgui col·laborar en la campanya.
- Campanya d'adhesió d'entitats i associacions.
- Manifest de personalitats.
- Recollida de signatures.
- Trobada de pensadors.
- Organització de cursos i jornades.

**JP JUSTÍCIA I PAU
DE MALLORCA**

Carrer del Seminari, 4
07001 Palma
Telefons 71 25 83 (matins)
73 23 67 (horabaixes)

Pes forat des moix

L'edificació a la via pública, sobretot a carrers estrets on s'hi pot aparcar, obliga necessàriament als cotxes que circulen a haver de botar per sobre trampes com aquesta.

És legal això? Sí? No?

El que és ben cert és que és còmode per a uns i ben molest per a uns altres.

Sopa de lletres

D	P	E	G	R	I	M	A	L	D	K	B
A	W	B	P	A	H	B	G	A	C	A	O
Z	B	M	E	O	L	U	D	C	L	U	K
M	V	M	Q	L	R	F	C	R	A	N	C
H	E	A	A	A	C	J	A	O	N	D	I
B	N	T	R	G	R	M	E	J	T	G	G
I	A	I	F	I	A	N	D	A	L	P	A
S	N	M	T	C	R	A	N	C	A	U	L
A	J	R	S	E	S	E	N	O	T	N	A
F	R	E	I	R	C	Q	A	G	F	A	D

8 Crustacis

Solució del mes passat

-Llangonissa
-Botifarrons
-Panxeta
-Pa

-Vi
-Llimonada
-Taronjada
-Sobressada
-Conills
-Costelles

COLORINS

MODA
INFANTIL

C/. D'es Vall, 107

66 27 26

LLUCMAJOR - MALLORCA

RESTAURANT
PIZZERIA

TORRE DE CALA PI

Urb. TORRE DE CALA PI

LLUCMAJOR - MALLORCA

Tel. 908 73 98 43

ESPECIALITATS

Pizzes

Carns al forn

Peixos

OBERT TOT L'ANY

FIAT

Servei Oficial

TALLERS

CAÑELLAS - ROTGER

C/ Hispanitat, 17-19 Tel. 66 06 47 (Llucmajor)

Pere Fullana, mecànic, 26 anys.

En silenci, paladeja la copa: una punta de regust agre, ben al fons de la llengua. Va passejant els ulls a banda i banda dels prestatges de líquids i vidre, i, de cap, els endreça al seu gust: fa, desfà i recomença, sense molta convicció. Anys i panys se li repengen, burletes, dels narius del cor, però no gosa desfermar els mots. D'esma, reboteix l'atenció per pantalles, rajoles i estrips de tamborets pacientíssims. Tanmateix, se'n desdiu i comença a estudiar, tot traspasant finestres, els capficsos del neó dintre el bassiot de l'acera.

Al cap de poca estona el veu entrar, amb murques a les mans i a la granota, amb el nom de Pere, i el gest avalat pel segell de dies molt estimats. I novament el sorprèn l'alegria que vessa de qui posseeix la joventut perenne.

XII

Empieza el año a lo grande.

S E A T T O L E D O

SEAT

**Rubí Automóviles
Llucmajor, S.A.**

Cra. Arenal s/n - Tel. 66 02 34 - 66 16 18

AUTO-ELECTRIC
Barceló

Baterías

Turismo
Heavy Duty
Moto

BOSCH

GRATIS PER LA COMPRA D'UNA BATERIA